

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 244

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 7. septembris

Saturs	I	Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta	
	★	Padomes Regula (EK) Nr. 1322/2006 (2006. gada 1. septembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1470/2001, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu (CFL-i) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā	1
		Komisijas Regula (EK) Nr. 1323/2006 (2006. gada 6. septembris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem	6
	II	Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta	
		Komisija	
		2006/598/EK:	
	★	Komisijas Lēmums (2005. gada 16. marts) par valsts atbalstu, ko Itālijas valsts Lacijas reģions gatavojas sniegt siltumnīcas efekta samazināšanai (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 587) ⁽¹⁾	8
		2006/599/EK:	
	★	Komisijas Lēmums (2005. gada 6. aprīlis) par atbalsta shēmu, ko Itālija plāno īstenot kuģu būves finansēšanai (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 844) ⁽¹⁾	17
		2006/600/EK:	
	★	Komisijas Lēmums (2006. gada 4. septembris), ar ko atsevišķiem būvizstrādājumiem izveido ārējās ugunsizturības klases attiecībā uz daudzslāņu metāla apšuvuma sendvičtipa jumtu paneļiem (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 3883) ⁽¹⁾	24
		2006/601/EK:	
	★	Komisijas Lēmums (2006. gada 5. septembris) par ārkārtas pasākumiem attiecībā uz neatļauto ģenētiski modificēto organismu "LL RICE 601" rīsu produktos (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 3932) ⁽¹⁾	27

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1322/2006

(2006. gada 1. septembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1470/2001, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu (CFL-i) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 11. panta 3. punktu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Komisija iesniedza pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Spēkā esošie pasākumi

(1) Padome ar Regulu (EK) Nr. 1470/2001⁽²⁾ ("sākotnējā regula") uzlika galīgos antidempinga maksājumus 0 % līdz 66,1 % apmērā Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu ("CFL-i") importam ("sākotnējā izmeklēšana").

(2) Ar Regulu (EK) Nr. 866/2005⁽³⁾ pēc izmeklēšanas saskaņā ar pamatregulas 13. pantu Padome attiecināja ar sākotnējo regulu piemērotos galīgos antidempinga maksājumus uz tā paša ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas.

⁽¹⁾ OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2117/2005 (OV L 340, 23.12.2005., 17. lpp.).

⁽²⁾ OV L 195, 19.7.2001., 8. lpp.

⁽³⁾ OV L 145, 9.6.2005., 1. lpp.

1.2. Pieprasījums veikt starpposma pārskatīšanu

- (3) Komisija 2004. gada 3. augustā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 3. punktu saņēma pieprasījumu tikai par ražojuma klāsta izmeklēšanu. Pieprasījumu iesniedza *Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH*, Ķīnas Tautas Republikā ražotu CFL-i importētājs ("iesniedzējs"). Iesniedzējs ievada CFL-i, kas darbojas ar līdzstrāvu ("DC-CFL-i"). Iesniedzējs apgalvoja, ka minētajam ražojumam ir citādas tehniskās un fizikālās pamatīpašības, kā arī citāds gala izmantojums un pielietojums nekā CFL-i, kas darbojas ar maiņstrāvu ("AC-CFL-i"). Iesniedzējs arī apgalvoja, ka spēkā esošie antidempinga maksājumi jāattiecinā tikai uz AC-CFL-i, jo tikai uz to attiecās sākotnējā izmeklēšana. Tādēļ iesniedzējs pieprasīja, ka DC-CFL-i nepārprotami jāizslēdz no antidempinga maksājuma jomas, un sākotnējā regulā atbilstīgi jāgroza attiecīgā ražojuma definīcija. Turklāt iesniedzējs pieprasīja, lai DC-CFL-i svītrosānai no ražojumu klāsta būtu atpakaļejošs spēks.

1.3. Uzsākšana

- (4) Apspriedusies ar Padomdevēju komiteju un konstatējusi, ka ir pietiekami pierādījumi, lai sāktu daļēju starpposma pārskatīšanu, Komisija ar paziņojumu ("paziņojums par uzsākšanu") *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽⁴⁾ paziņoja par daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu par izmeklēšanu tikai attiecībā uz ražojuma klāstu.

1.4. Izmeklēšana

- (5) Komisija oficiāli paziņoja par izmeklēšanas uzsākšanu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") iestādēm, ĶTR ražotājiem/eksportētājiem, zināmiem iesaistītajiem Kopienas importētājiem, Kopienas ražotājiem un ražotāju apvienībām. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja rakstveidā darīt zināmu savu viedokli un lūgt uzklaušīšanu termiņā, kas noteikts paziņojumā par procedūras uzsākšanu.

⁽⁴⁾ OV C 301, 7.12.2004., 2. lpp.

(6) Komisija visām zināmajām iesaistītajām personām un visiem citiem uzņēmumiem, kuri darīja zināmu par sevi paziņojumā par uzsākšanu noteiktajā termiņā, pieprasīja pamatinformāciju par kopējo apgrozījumu, pārdošanas vērtību un apjomu Eiropas Kopienā, ražošanas jaudu, faktisko produkciju, kopējo CFL-i un atsevišķi DC-CFL-i importa vērtību un apjomu. Komisija pieprasīja un pārbaudīja informāciju, ko uzskatīja par vajadzīgu nolūkā novērtēt, vai ir nepieciešams grozīt spēkā esošo pasākumu jomu.

(7) Pieci KTR ražotāji/eksportētāji, viens ražotājs Kopienā, viens importētājs, kas saistīts ar KTR eksportētāju/ražotāju, un 11 nesaistīti importētāji Kopienā sadarbojās pašreizējā izmeklēšanā un iesniedza iepriekš 6. apsvērumā minēto pamatinformāciju.

1.5. Izmeklēšanas periods

(8) Izmeklēšanas periods ("IP") aptvēra laikposmu no 2003. gada 1. novembra līdz 2004. gada 31. oktobrim.

1.6. Informācijas atklāšana

(9) Visas ieinteresētās personas tika informētas par svarīgākajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata nonāca pie pašreizējiem secinājumiem. Saskaņā ar pamatregulas 20. panta 5. punktu šīm personām pēc šīs informācijas atklāšanas tika dots laiks iebildumu iesniegšanai.

(10) Personu iesniegtās mutiskās un rakstiskās piezīmes tika izskatītas un, vajadzības gadījumā, attiecīgi pārveidoti konstatējumi.

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS

(11) Attiecīgais ražojums, kā noteikts sākotnējās regulās 1. pantā, ir CFL-i, ko klasificē ar KN kodu ex 8539 31 90. CFL-i ir kompakta elektroniska luminiscējošā gāzizlādes spuldze, kurai ir viena vai vairākas stikla caurules, un visi apgaismes elementi un elektroniskie komponenti ir piestiprināti pie spuldzes pamatnes vai ietverti tajā. Kā noteikts 11. apsvērumā Komisijas Regulā (EK) Nr. 255/2001 (2001. gada 7. februāris), ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumus KTR izcelsmes elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu (CFL-i) importam⁽¹⁾ ("pagaidu regula"), un apstiprināts ar sākotnējās regulas galīgajiem konstatējumiem, attiecīgais ražojums ir izstrādāts, lai aizvietotu parastās kvēlspuldzes, un tās var ievietot tādā pašā spuldzes ligzdā kā kvēlspuldzes.

(12) Sākotnējās izmeklēšanas laikā dažādus ražojuma veidus noteica, cita starpā, atkarībā no derīguma termiņa, jaudas vatos, un spuldzes apvalka, bet dažāda ienākošā strāva netika ņemta vērā, un to sākotnējās izmeklēšanas laikā neprasīja neviena no ieinteresētajām personām.

3. IZMEKLĒŠANAS REZULTĀTI

3.1. Metodoloģija

(13) Lai novērtētu, vai DC-CFL-i un AC-CFL-i ir jāuzskata par vienu ražojumu vai diviem dažādiem ražojumiem, izmeklēja, vai DC-CFL-i un AC-CFL-i ir vienādas fizikālās un tehniskās pamatīpašības un gala izmantojums. Saistībā ar šo novērtēja arī AC-CFL-i un DC-CFL-i savstarpējo aizvietojamību un konkurenci.

3.2. Fizikālās un tehniskās pamatīpašības

(14) Visas CFL-i sastāv no diviem galvenajiem elementiem: vienas (vai vairākām) gāzizlādes caurules(-ēm) un vienas elektroniskās vadības ierīces. Būtībā elektroniskā vadības ierīce pievada elektronus gāzizlādes caurulē. Elektroni aktivizē gāzi, kas izdala enerģiju gaismas veidā.

(15) Tomēr AC-CFL-i un DC-CFL-i ienākošā strāva ir atšķirīga, t. i., AC-CFL-i tā ir maiņstrāva, savukārt DC-CFL-i – līdzstrāva. Līdz ar to DC-CFL-i izmantotajās elektroniskajās vadības ierīcēs jābūt citādiem komponentiem nekā tajās, ko izmanto AC-CFL-i, jo tām jāpilda papildu funkcijas – jāpārveido līdzstrāva maiņstrāvā, lai nodrošinātu gaismas ražošanu.

(16) Kopienas ražošanas nozare apgalvoja, ka sākotnējā izmeklēšanā ražojums, kas ražots analogā valstī (Meksikā), tika uzskatīts par līdzīgu ražojumu neskatoties uz to, ka šajā valstī ražotā CFL-i bija paredzēta zemākiem spriegumiem. Tādēļ AC-CFL-i, ko izmanto zema sprieguma sistēmās, arī jāuzskata par tādu pašu ražojumu kā DC-CFL-i. Tomēr jāatzīmē, ka, lai gan Meksikas ražojuma sprieguma sistēma bija atšķirīga no Kopienā ražotās, gan Meksikā, gan Kopienā ražotās CFL-i darbojās ar maiņstrāvu. Tām abām bija pilnīgi vienādas funkcijas, t. i., attiecīgos tirgos aizvietot parastās kvēlspuldzes.

(17) Pašreizējā pārskatīšanā konstatēja, ka divi spuldžu veidi atšķiras ne tikai ar spriegumu, kā iepriekš minētajā Meksikā ražotu spuldžu gadījumā, bet arī ar DC-CFL-i un AC-CFL-i izmantotās elektropiegādes struktūru, kurai nepieciešams izmantot dažādus komponentus, kas līdz ar to katram veidam piešķir dažādas tehniskās īpašības.

⁽¹⁾ OV L 38, 8.2.2001., 8. lpp.

3.3. Galvenais gala izmantojums un savstarpēja aizstājamība

- (18) Kā minēts iepriekš (11) apsvērumā, ražojums, uz ko attiecas sākotnējā izmeklēšana, ir paredzēts, lai aizstātu parastās kvēlspuldzes.
- (19) Pamatojoties uz Kopienas ražošanas nozares un Ķīnas eksportētāju ražotāju iesniegto informāciju, Kopienas tirgus kopējais DC-CFL-i patēriņš ir mazāks nekā 2 % no kopējā CFL-i patēriņa. Jāsecina, ka AC-CFL-i ir visvairāk ievestais un visvairāk izmantotais CFL-i veids Kopienas tirgū, t. i., gandrīz 100 % no kopējā importa un kopējā pārdošanas apjoma Kopienā ir AC-CFL-i.
- (20) Ņemot vērā iepriekš teikto, AC-CFL-i ir paredzētas, lai aizstātu plaši izmantotās kvēlspuldzes, un lai tās atbilstu tām pašām ligzdām kā kvēlspuldzes. Tā kā DC-CFL-i netiek izmantota tāda pati ienākošā strāva, tās neražos gaismu, ja tām izmantos parasto kvēlspuldžu ligzdas. Pretējā gadījumā, ja AC-CFL-i ieskrūvē ligzdā, kurai pievādīta līdzstrāva, arī netiks ražota gaisma. Līdz ar to, lai ar DC-CFL-i ražotu gaismu, jāpievada līdzstrāva, un, lai ražotu gaismu ar AC-CFL-i, jāpievada maiņstrāva.
- (21) Turklāt AC-CFL-i izmanto pagaidu regulas 110. apsvērumā uzskaitītajās pielietošanas jomās, t. i., privātās mājāsaimniecībās, ražošanā un daudzās komercuzņēmumos, piemēram, veikalos un restorānos, savukārt DC-CFL-i ar retiem izņēmumiem netiek izmantotas šādās pielietošanas jomās. AC-CFL-i lietotāji galvenokārt izmanto sabiedrisko elektrotīklu, savukārt DC-CFL-i lieto vietās, kur nav savienojuma ar sabiedrisko elektrotīklu, un tādēļ galvenokārt tiek izmantoti citi elektroapgādes veidi (baterijas, saules bateriju sistēmas, saules fotoelementi). Tās izmanto nomaļās vai lauku teritorijās kalnrūpniecībā, lai apgaismotu nojumes, nometņu vietas, uz kuģiem utt. Pamatojoties uz to, konstatēja, ka DC-CFL-i nevar aizstāt parastās kvēlspuldzes, un līdz ar to AC-CFL-i un DC-CFL-i nav savstarpēji aizvietošanas.
- (22) Tādēļ secina, ka sākotnējās regulas nozīmē par parastām kvēlspuldzēm uzskata spuldzes, ko izmanto ar maiņstrāvas apgādi.
- (23) Kopienas ražošanas nozare apgalvoja, ka, neņemot vērā iepriekšminēto, AC-CFL-i un DC-CFL-i ir vienāds gala izmantojums, t. i., ražot gaismu. Tāpēc tās jāuzskata par vienu ražojumu. Šajā sakarībā Kopienas ražošanas nozare salīdzināja AC-CFL-i un DC-CFL-i ar dažādiem automašīnu veidiem atkarībā no tā, vai tajās izmanto

benzīna vai dīzeļdzinējus. Kopienas ražošanas nozare apgalvoja, ka abām automašīnām ir vienādas funkcijas, t. i., personu motorizēta pārvadāšana, un tādēļ tās tiek uzskatītas par vienu ražojumu.

- (24) Kaut arī pašreizējās starpposma pārskatīšanas mērķis nav noteikt, vai automašīnas ar benzīna dzinējiem un automašīnas ar dīzeļdzinējiem ir viens ražojums, iepriekšminēto salīdzinājumu tomēr uzskatīja par neatbilstošu, jo tajā izmantoja nepareizu rādītāju (dzinēju). Šajā gadījumā atbilstošais rādītājs attiecas uz to, vai ražojumam, to izmantojot parastas kvēlspuldzes ligzdā, ir vai nav tādas fizikālas un tehniskas īpašības, lai ražotu gaismu.
- (25) Dažas personas apgalvoja, ka tikai daži specifiski AC-CFL-i modeļi var darboties gan ar maiņstrāvu, gan līdzstrāvu. Tika konstatēts, ka šīm spuldzēm ir tāds pats gala izmantojums kā AC-CFL-i, kas darbojas tikai ar maiņstrāvu. Tāpēc tās uzskata par spuldzēm, ko izmanto ar maiņstrāvas apgādi.
- (26) No iepriekš teiktā izriet, ka iepriekšminētās AC-CFL-i un DC-CFL-i nav savstarpēji aizvietošanas, un tādēļ tām nav vienāds gala izmantojums.

3.4. Konkurence starp AC-CFL-i un DC-CFL-i

- (27) Kā minēts iepriekš, AC-CFL-i un DC-CFL-i netiek izmantotas vienādās pielietošanas jomās un tādēļ nav savstarpēji aizvietošanas, bet apgādā dažādus tirgus. Turklāt specifisko gala izmantojumu dēļ DC-CFL-i var iegādāties tikai specializētajos veikalos vai tieši no ražotāja. Pretēji tam AC-CFL-i var iegādāties vairumā plaša patēriņa preču izplatīšanas veikalos.
- (28) Vienīgais EK ražotājs, kurš sadarbojās, apgalvoja, ka vietās, kur ir pieejama maiņstrāva, patērētāji var izvēlēties ierīkot saules fotoelementus un saules bateriju paneļus, kas ražo līdzstrāvu. Tāpēc tika apgalvots, ka tādējādi būtu konkurence starp DC-CFL-i un AC-CFL-i. Jānorāda, ka izvēloties vienu no diviem energoapgādes avotiem, pastāv iespēja izmantot ne tikai CFL-i saistībā ar nepieciešamo ieguldījumu apjomu, kā arī tādēļ, ka šī izvēle ietekmē visu mājāsaimniecības ierīču elektroapgādi. Tādēļ maz iespējams, ka ieguldījumi attiecībā uz saules fotoelementiem būtu atkarīgi tikai no konkurences starp DC-CFL-i un AC-CFL-i. Turklāt jānorāda, ka DC-CFL-i ir dārgākas nekā AC-CFL-i, un tāpēc uzskata, ka šī prasība nav ekonomiski pamatota. Pamatojoties uz iepriekš minēto, prasība bija jānoraida.

- (29) Tā kā *DC-CFL-i* un *AC-CFL-i* nevar izmantot viena veida elektrotīklos, secina, ka nav konkurences starp šiem veidiem.

kumus *CFL-i* importam no ĶTR, ražojuma klāsta precizējumam jābūt ar atpakaļejošu spēku līdz spēkā esošo galīgo antidempinga maksājumu piemērošanas datumam.

3.5. *DC-CFL-i* un *AC-CFL-i* atšķirības

- (30) Tika apgalvots, ka nevar skaidri noteikt atšķirību starp *DC-CFL-i* un *AC-CFL-i*. Saistībā ar šo jānorāda, ka, lai gan *DC-CFL-i* un *AC-CFL-i* ir vienāds KN kods ex 8539 31 90, atšķirību var viegli noteikt. Lai atšķirtu *DC-CFL-i* no *AC-CFL-i*, var izmantot šādu kritēriju: *DC-CFL-i* neražo gaismu, ja to ieskrūvē maiņstrāvas ligzdā un ieslēdz.

- (36) Līdz ar to galīgie antidempinga maksājumi, kas samaksāti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1470/2001 par *CFL-i* importu Kopienā, jāatmaksā par tiem importa darījumiem, kas attiecās uz *DC-CFL-i*. Atmaksāšana jāpieprasa valsts muitas iestādēm saskaņā ar valstī piemērojamiem muitas tiesību aktiem un neskarot Kopienas pašas resursus, un jo īpaši 7. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000 (2000. gada 22. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienas resursu sistēmu ⁽¹⁾,

- (31) Turklāt *DC-CFL-i* ir nepārprotami marķēta, t. i., uz ražojuma ir skaidri norādīta zema ienākošā strāva, lai patērētāji neizmantoju šīs spuldzes maiņstrāvas ligzdās un nesabojātu tās.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1470/2001 groza šādi:

- 1) 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

4. SECINĀJUMS PAR RAŽOJUMA KLĀSTU

- (32) Iepriekšminētie konstatējumi pierāda, ka *DC-CFL-i* un *AC-CFL-i* nav vienādas fizikālās un tehniskās īpašības, un tām nav vienāds gala izmantojums. Tās nav savstarpēji aizvietošanas un nekonkurē viena ar otru Kopienas tirgū. Pamatojoties uz to secina, ka *DC-CFL-i* un *AC-CFL-i* ir divi dažādi ražojumi un spēkā esošais antidempinga maksājums ĶTR izcelsmes *CFL-i* importam nav jāpiemēro *DC-CFL-i* importam. Turklāt no tā izriet, ka *DC-CFL-i* nebija sākotnējās izmeklēšanas priekšmets, lai gan tas nebija nepārprotami precizēts sākotnējā regulā.

“1. Ar šo piemēro galīgo antidempinga maksājumu tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu importam, kuras darbojas ar maiņstrāvu (ieskaitot elektroniskās kompaktās luminiscējošās gāzizlādes spuldzes, kas darbojas gan ar maiņstrāvu, gan līdzstrāvu) kurām ir viena vai vairākas stikla caurules, kurām visi apgaismes elementi un elektroniskie komponenti ir piestiprināti spuldzes pamatnei vai tajā ietverti, un kuru KN kods ir ex 8539 31 90 (TARIC kods 8539 31 90*91 līdz 2004. gada 10. septembrim un TARIC kods 8539 31 90*95 no 2004. gada 11. septembra), un kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā.”

- (33) Pamatojoties uz iepriekšminēto, pašreizējo pasākumu piemērošanas joma jāprecizē sākotnējās regulas grozījumos.

- 2) 2. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

- (34) Tā kā Regulā (EK) Nr. 1470/2001 noteiktos pasākumus ar Regulu (EK) Nr. 866/2005 attiecināja uz *CFL-i* importu no Vjetnamas, Pakistānas un/vai Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai deklarētā izcelsmes valsts ir vai nav Vjetnama, Pakistāna vai Filipīnas, šī regula attiecīgi jāgroza.

“1. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 255/2001 noteiktos antidempinga pagaidu maksājumus par tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu importu, kuras darbojas ar maiņstrāvu (ieskaitot elektroniskās kompaktās luminiscējošās gāzizlādes spuldzes, kas darbojas gan ar maiņstrāvu, gan līdzstrāvu), kurām ir viena vai vairākas stikla caurules, kurām visi apgaismes elementi un elektroniskie komponenti ir piestiprināti spuldzes pamatnei vai tajā ietverti un kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, iekasē pēc galīgi noteiktā maksājuma likmes. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 255/2001 noteiktos antidempinga pagaidu maksājumus par *Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd* ražojumu importu iekasē pēc *Zhejiang Yankon Group Co., Ltd* (TARIC papildu kods A241) ražojumu importam galīgi noteiktā maksājuma likmes.”

5. PIEPRASĪJUMS PIEMĒROT PASĀKUMUS AR ATPAKAĻEJOŠU SPĒKU

- (35) Ņemot vērā (32) un (33) apsvērumā minētos secinājumus, ka *DC-CFL-i* nebija attiecīgā ražojuma daļa sākotnējā izmeklēšanā, kā rezultātā piemēroja antidempinga pasā-

⁽¹⁾ OV L 130, 31.5.2000., 1. lpp.

2. pants

Regulas (EK) Nr. 866/2005 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Galīgais antidempinga maksājums 66,1 % apmērā, kas ar Regulu (EK) Nr. 1470/2001 piemērots tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu importam, kuras darbojas ar maiņstrāvu (ieskaitot elektroniskās kompakās luminiscējošās gāzizlādes spuldzes, kas darbojas gan ar maiņstrāvu, gan līdzstrāvu) kurām ir viena vai vairākas stikla caurules, kurām visi apgaismes elementi un elektroniskie komponenti ir piestiprināti spuldzes pamatnei vai tajā ietverti, un kuru KN kods ir ex 8539 31 90 (TARIC kods 8539 31 90*91 līdz 2004. gada 10. septembrim un TARIC kods 8539 31 90*95 no 2004. gada 11. septembra) un izcelsme Ķīnas Tautas Republikā, ar šo tiek attiecināts uz kompaktajām elektroniskajām luminiscējošajām gāzizlādes spuldzēm, kuras darbojas ar maiņstrāvu (ieskaitot elektroniskās kompakās luminiscējošās gāzizlādes spuldzes, kas darbojas gan ar maiņstrāvu, gan līdzstrāvu) kurām ir viena

vai vairākas stikla caurules un visi apgaismes elementi un elektroniskie komponenti ir piestiprināti pie spuldzes pamatnes vai tajā ietverti, kas tiek ievestas no Vjetnamas, Pakistānas un/vai Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai deklarētā izcelsmes valsts ir vai nav Vjetnama, Pakistāna vai Filipīnas (TARIC kods 8539 31 90*92).”

3. pants

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 9. februāra.

2. To antidempinga maksājumu atmaksāšana, kas veikti, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1470/2001 no 2001. gada 9. februāra līdz pašreizējās regulas spēkā stāšanās datumam, jāveic, neierobežojot noteikumus Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, un jo īpaši tās 7. pantu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 1. septembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
E. TUOMIOJA

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1323/2006**(2006. gada 6. septembris),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 7. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 6. septembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2006. gada 6. septembra Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
999	98,2	
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 750/2005 (OV L 126, 19.5.2005., 12. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 16. marts)

par valsts atbalstu, ko Itālijas valsts Lacijas reģions gatavojas sniegt siltumnīcas efekta samazināšanai

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 587)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/598/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(2) Itālija atbildēja 2003. gada 23. jūlijā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un īpaši 88. panta 2. punkta pirmo ievilkumu,

(3) ACEA SpA (še turpmāk "ACEA"), kas ir atbalsta saņēmēja, atbildēja 2003. gada 8. septembrī. Itālijai 2003. gada 15. septembrī tika nosūtīta vēstule, lūdzot sniegt komentārus, kā arī izpildīt vairākas citas prasības. Prasību skaitā bija šādas:

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un īpaši 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

— iesniegt kopiju sākotnējam akcionāru vienošanās nolīgumam starp ACEA un *Electrabel* par AEP izveidi;pēc Komisijas lūguma iesaistītajām pusēm sniegt savus apsvērumus saskaņā ar šiem pantiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā šos apsvērumus,

— informēt par nosacījumiem ACEA darbības nodošanai AEP pārziņā, īpaši saistībā ar izskatīšanai pakļauto pasākumu;

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Savā 2003. gada 13. maija lēmumā, par kuru Itālija tika informēta ar vēstuli tajā pašā dienā, Komisija, pamatojoties uz 88. panta 2. punktu, izlēma sākt lietas izskatīšanas procedūru un aicināja Itāliju, kā arī visas ieinteresētās personas iesniegt komentārus ⁽²⁾.

— uzskaitīt, uz kurām ACEA darbībām būtu jāattiecinā atbalsta atgūšana.

⁽¹⁾ OV C 188, 8.8.2003., 8. lpp.⁽²⁾ Skat. 1. zemspītras piezīmi.

(4) Itālija atbildēja 2004. gada 18. martā un 2004. gada 29. aprīlī.

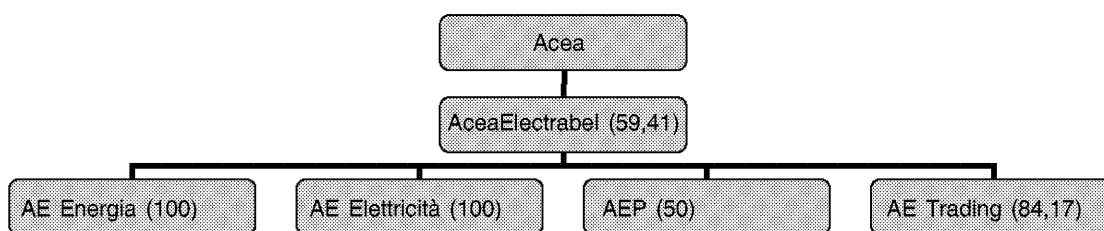
II. ATBALSTA APRAKSTS

- (5) Atbalsts sākotnēji attiecās uz diviem Lacijas (*Lazio*) reģiona atbalstītiem enerģiju taupošiem projektiem: centrālāpkrures projektu un vēja elektrostaciju. Abi projekti tika atzīti par saderīgiem, tomēr attiecībā uz pirmo projektu tika nolemts sākt procedūru saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 6. pantu, pamatojoties uz tiesu praksi *Deggendorf* lietā⁽³⁾. Projekts ir veltīts centrālāpkrures tīkla sistēmai Torino Mecokamino (*Torino Mezzocamino*) rajonā netālu no Romas. Sadales tīkls saņems enerģiju no daļēji atjaunotas un modernizētas (pārbūvētas) koģenerācijas stacijas un nodrošinās ar apkuri jaunu ciematu. Divas citas apdzīvotas vietas Romas apkārtnē – Torino Sud (*Torino Sud*) un Mostaciāno (*Mostacciano*) – ar centrālāpkrures cauruļvadu palīdzību jau ir pievienotas kombinētai siltumu un elektrību ražojošai stacijai. Jaunais projekts paredz esošās sistēmas pagarināšanu, un cauruļvadi tiks ierīkoti vēl 14 km garumā.
- (6) Šā projekta izmaksas ir 9 500 000 EUR. Šīs izmaksas ir saistītas tikai ar siltuma sadales sistēmu un neattiecas uz atjaunoto turbīnu. Atbalsta summa nepārsniedz 3 800 000 EUR.

- (7) Pasākuma tiesisko pamatu veido 1999. gada 6. augusta Lacijas reģiona padomes lēmumu (*Deliberazione della Giunta Regionale del Lazio*) Nr. 4556 par to projektu izvēli, kurus finansē no “oglekļa nodokļa”. Tādējādi pasākums tiek finansēts no fondiem, kuru avots ir saskaņā ar 1998. gada 23. decembrī apstiprinātā budžeta likuma (*legge finanziaria*) 8. pantu ieviestais “oglekļa nodoklis”. 2000. gada 20. jūlijā Vides ministrija pieņēma dekrētu Nr. 337 par kritērijiem un kārtību, kas reģionam jāņem vērā, tērējot ar nodokli iegūtos līdzekļus.

III. SAŅĒMĒJA APRAKSTS

- (8) Atbalsta saņēmējs bija ACEA, kādreizējais Romas pašvaldības uzņēmums. Pēc vairākām reorganizācijām, kurās piedalījās vairāki citi uzņēmumi, to skaitā *Electrabel*, atbalsta saņēmējs tagad ir cits: *AceaElectrabel Produzione (AEP)*. 50 % no AEP kontrolē *Electrabel Italia*, un 50 % – *AceaElectrabel*. Pirmais no tiem atrodas 100 % *Electrabel* (Beļģijas uzņēmums) kontrolē. 40,59 % no otrā uzņēmuma kapitāla kontrolē *Electrabel Italia*, bet 59,41 % – ACEA.

Piezīme. ACEA grupas shēma; skaitļi iekavās norāda mētesuzņēmuma kontroles apjomu, pārējā daļa pieder Itālijā esošajam Beļģijas grupas *Electrabel* meitasuzņēmumam *Electrabel Italia*.

IV. IEMESLI, KĀDĒĻ TIKA SĀKTA 88. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀ PROCEDŪRA

- (9) Komisija nolēma⁽⁴⁾, ka izskatīšanai pakļautais projekts atbilst attiecīgajām Vides vadlīniju normām. Tomēr Komisija izteica šaubas un nolēma uzsākt izskatīšanu, kurā konstatēja, ka ir piemērojami Tiesas praksē (*Deggendorf* lieta) apstiprinātie principi un kritēriji.
- (10) Izrādījās, ka iecerētais saņēmējs ACEA kādreiz ir bijis viens no vietējās pašvaldības institūcijām piederošajiem

sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumiem enerģijas nozarē, kas guva labumu no atbalsta shēmām, kuras tika izvērtētas Komisijas 2002. gada 5. jūnija Lēmumā 2003/193/EK par valsts atbalstu, ko Itālija nodokļu atlaižu un subsidēto aizdevumu formā piešķir sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumiem, kuru kapitāla lielākā daļa pieder valstij vai pašvaldībām⁽⁵⁾. Lai gan minētais lēmums attiecas tikai uz atbalsta shēmām kā tādām, neskarot saņēmēju specifisko stāvokli, vismaz viena no šīm shēmām bija domāta visiem uzņēmumiem, kas atbilda noteiktām prasībām, un attiecīgajā laikā ACEA atbilda šīm prasībām.

⁽³⁾ Tiesas spriedums 1997. gada 15. maijā, lietā C-355/95 P (*Textilwerke Deggendorf GmbH*/Eiropas Kopienu Komisija un Vācijas Federatīvā Republika), Eiropas Kopienu Tiesas prakses apkopojums 1997., I-2549. lpp.

⁽⁴⁾ Lēmuma par procedūras sākšanu 3.4. punkts, K(2203) 1468 galīgais, 13.5.2003., atbalsta N 90/2002 lietā.

⁽⁵⁾ OV L 77, 24.3.2003., 21. lpp.

- (11) Komisijas Lēmums 2003/193/EK atzina šādas iepriekš nepaziņotas shēmas par nelikumīgām un nesaderīgām ar kopējo tirgu un 3. pantā lika Itālijas valstij atgūt šo shēmu ietvaros izmaksātās summas. ACEA Komisijas lēmumu apstrīdēja Pirmās instances tiesā⁽⁶⁾ kas šajā kontekstā atzina, ka uzņēmums ir guvis labumu no attiecīgās shēmas. ACEA finanšu atskaites, piemēram, 2004. gada septembrī apstiprinātā pusgada atskaite⁽⁷⁾, plaši pievēršas atbalsta atgūšanas riskam.
- (12) Pēc diviem Komisijas atgādinājumiem Itālijas amatpersonām par to pienākumu atgūt šīs summas Itālijas amatpersonas informēja Komisiju, ka vairāk nekā divus gadus pēc Lēmuma 2003/193/EK pieņemšanas viņi vēl aizvien turpina darbu pie naudas atgūšanas, šai nolūkā lemjot par nepieciešamajiem administratīvajiem pasākumiem un tos īstenojot. Jāuzsver, ka amatpersonas nav paskaidrojušas, vai ACEA saņemtās summas ir atgūtas. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto informāciju, var secināt, ka ACEA ir saņēmis un vēl nav atmaksājis summas atbalsta shēmās, kas saskaņā ar Lēmumu 2003/193/EK ir uzskatāmas par nesaderīgām.
- (13) Tādēļ Komisija secināja, ka, no vienas puses, tā nespēj noteikt, cik lielu atbalsta daļu ACEA jau bija saņēmis, pirms tam tika piešķirts nākamais atbalsts projekta ietvaros, un kas vēl arvien nav atmaksāts.
- (14) No otras puses, Komisija secināja, ka tā nespēj izvērtēt "vecā" un "jaunā" atbalsta kopīgo ietekmi uz ACEA SpA un tā iespējamo kaitīgo iedarbību uz kopējo tirgu.
- (17) Itālija apstrīd to, ka pasākums ir atbalsts, jo tas attiecas uz vietēja mēroga projektu bez ietekmes uz tirdzniecību; vēl vairāk, tā kā apkure nav tirgus prece un to nevar izmantot, lai aizstātu citus enerģijas avotus, konkurence netiek traucēta.
- (18) Itālijas argumenti tam, kādēļ nav izmantojama *Deggendorf* lietas tiesu prakse, minēti 19. līdz 23. pantā.
- (19) Itālija uzskata, ka *Deggendorf* prakse neattiecas uz šo lietu atšķirīgās izcelsmes dēļ. Šī lieta ir reģionāla lieta (atbalstu piešķir Lacijas reģions), bet lieta par pašvaldības uzņēmumu bija valsts mēroga lieta.
- (20) Itālija uzskata, ka atbalsta saņēmēji nav absolūti identiski. *Deggendorf* lietas tiesu prakse būtu jāpiemēro tikai atsevišķam atbalstam, nevis shēmām.
- (21) Itālija uzskata, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakse ir piemērojama tikai gadījumos, kad lēmumi ir neapstrīdami, savukārt Komisijas lēmums nav galīgs, jo ir pārsūdzēts. Itālija uzskata, ka Komisija nevar īstenot šādu spiedienu uz dalībvalstu politiku, pirms nav izmantoti visi Līgumā paredzētie līdzekļi likumu piemērošanai.
- (22) Itālija uzskata, ka Komisija *Deggendorf* lietas tiesu praksi attiecina pārāk plaši. Tā brīdina, ka šādas rīcības rezultātā dalībvalstis var pārstāt sniegt informāciju.

V. ITĀLIJAS UN TREŠO PERSONU KOMENTĀRI

1.1. Itālijas argumenti

- (15) Itālijas argumenti ir izklāstīti 16. līdz 27. pantā.
- (16) Itālija izvirza jautājumu par saņēmēja identitāti, kas kopš Komisijas lēmuma ir mainījusies. Itālija uzsver, ka atbalsta saņēmējs mainījās vēl pirms šā datuma. Tomēr Itālija atzīst, ka Komisija lēmumu par procedūras sākšanu pieņēma, nebūdamā informēta par šo faktu. Saņēmēja maiņa padara *Deggendorf* lietas tiesu praksi par nepiemērojamu, un šai lietai nav objekta.
- (23) Itālija uzsver divas citas izskatīšanai pakļautā projekta iezīmes, kas nav labvēlīgas *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanai: a) projekta mērķi taupīt enerģiju saskaņā ar Komisijas un ES politiku; b) ACEA, pretēji citiem pašvaldības uzņēmumiem, tiks sodīts, un Komisija, izmantojot nelikumīgus līdzekļus, vērsīs spiedienu pret vienu atsevišķu uzņēmumu.
- (24) Atbildot uz Komisijas jautājumiem, Itālija norāda 25. līdz 27. pantā izklāstītos argumentus.
- (25) Sākotnējais akcionāru vienošanās nolīgums pierāda, ka AEP ir pakļauta dubultai AEA un *Electrabel* īstenotai kontrolei.

⁽⁶⁾ Lieta T-297/02 (OV C 289, 23.11.2002., 37. lpp.).

⁽⁷⁾ Pieejama ACEA tīmekļa vietnē: www.aceaspa.it

(26) Kopuzņēmuma līgumā netika ņemts vērā ne izskatīšanai pakļautais projekts, ne lēmums par atbalsta summu atgūšanu.

(27) ACEA darbojas dažādās jomās, un nav iespējams noteikt, kura no tām tiks pakļauta šā atbalsta atgūšanai.

1.2. Trešo personu komentāri

(28) Atbalsta saņēmējs ACEA izteica vairākus komentārus, kas daudzējādā ziņā ir identiski Itālijas valdības iesniegtajiem. Tomēr ir trīs papildu komentāri, īpaši attiecībā uz *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanu.

(29) Pirmais no ACEA papildargumentiem vēsta, ka šajā gadījumā atšķirībā no *Deggendorf* lietas nepastāv steidzami un nopietni iemesli atbalsta atgūšanai, turklāt kopš lēmuma par nelikumīgo atbalstu pagājis daudz laika.

(30) Otrais ACEA arguments norāda, ka pretēji *Deggendorf* lietai ACEA nav atbildīgs par atbalsta neatgūšanu un tam nevar pārņemt nevēlēšanos to pieļaut; tieši pretēji, ACEA ir atklāti izteicis savu gatavību atmaksāt atbalsta summu un uzsver, ka nav kavējis atbalsta atgūšanu.

(31) Trešais ACEA papildarguments apgalvo, ka Komisija nav konsekventa, piemērojot *Deggendorf* lietas tiesu praksi. ACEA atgādina Komisijas 1998. gada 21. janvāra Lēmumu 1998/466/EK ("SFP")⁽⁸⁾, kur bija minēts iepriekš pieņemtais negatīvais lēmums par to pašu saņēmēju, taču *Deggendorf* lietas tiesu prakse netika piemērota.

VI. IZVĒRTĒŠANA

(32) Izvērtējot lietu, vispirms tiks izlemts, vai attiecīgais pasākums ir atbalsts un vai to var uzskatīt par saderīgu saskaņā ar Līgumu.

(33) Pēc tam, izvērtējot lietu, tiks analizēta saņēmēja identitāte un *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošana.

1.1. Atbalsta fakts

(34) Vairāki Itālijas un ACEA komentāri ir veltīti Komisijas atzinumam par to, ka projekts ir uzskatāms par atbalstu.

(35) Projektu finansē ar valsts līdzekļiem no vietējās pašvaldības budžeta, un šie līdzekļi ir iegūti no oglekļa nodokļa, kas tika ieviests ar 1999. gada budžeta likumu. Ir attiecināms pirmais atbalsta pastāvēšanas nosacījums.

(36) Pasākums ir selektīvs, jo tas sniedz labumu tikai vienam atsevišķam uzņēmumam, sākotnēji ACEA un tagad AEP. Ir attiecināms otrais atbalsta pastāvēšanas nosacījums.

(37) Runājot par ietekmi uz kopējo tirgu, 3.1. punktā ir teikts: "Siltums netiek tirgots, taču to var aizstāt ar citiem primāriem vai sekundāriem enerģijas produktiem, kas tiek piedāvāti tirgū."

(38) To apstiprina citi Komisijas lēmumi, piemēram, lietā Itālija – Pjemonta – atbalsts kaitīgo izmešu samazināšanai (N 614/02⁽⁹⁾) kur konstatēts, ka vietējās centrālāpkures projekts "ļaus mājsaimniecībām aizstāt siltumu ar citiem primārajiem vai sekundārajiem enerģijas avotiem, piemēram, naftu vai elektrību, kas tiek tirgoti dalībvalstu starpā".

(39) Centrālāpkures mērķis ir aizstāt individuālo apkuri ēkās visā apkārtņē. Vārdu sakot, centrālāpkures ģeneratora nodrošinātā apkure aizstāj sīko boileru ražoto apkuri, kas tiek iegūta, izmantojot citus enerģijas avotus, piemēram, naftu, gāzi vai elektroenerģiju. Nafta, gāze un elektroenerģija tiek tirgotas dalībvalstu starpā. Tādēļ rodas aizstāšanas efekts, un izskatīšanai pakļautais projekts tādā gadījumā ietekmē kopējo tirgu. Katrā gadījumā ACEA un *Electrabel* grupas aktīvi darbojas vairākās jomās, īpaši enerģijas un elektrības ražošanā un sadalē, kur pastāv tirdzniecība Kopienas dalībvalstu starpā. Ir attiecināms trešais atbalsta pastāvēšanas nosacījums.

⁽⁸⁾ OV L 205, 22.7.1998., 68. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 6, 10.1.2004., 21. lpp.

- (40) Visbeidzot šis pasākums izkropļo tirgu, jo atbalsta tikai vienu ražotāju, ļaujot tam nostiprināt savu stāvokli globālajā enerģijas tirgū, kas var mainīt stāvokli kopējā tirgū. Tas apstiprina pasākuma ietekmi uz tirdzniecību un kaitīgo ietekmi uz tirgu, kas atbilst Komisijas atzinumiem citās lietās ⁽¹⁰⁾.
- (41) Tādējādi ir attiecināmi visi četri atbalsta pastāvēšanas nosacījumi, un Komisija apstiprina savu atzinumu, ka izskatīšanai pakļautais projekts ir atzīstams par atbalstu.
- (42) Tādēļ, ņemot vērā to, ka atsauces ieguldījumi līdzinās nullei, jo alternatīva ir mājsaimniecību individuālā apkure, Komisija par pamatotām atzina visas izmaksas. Bez tam sistēmas pagarinājums neļauj ietaupīt izmaksas. Tādēļ par pamatotu var uzskatīt visu ieguldījumu. Piešķirtais atbalsts atbilst maksimālajai likmei, tas ir, 40 %.
- (46) Ņemot vērā to, ka atsauces ieguldījumi līdzinās nullei, jo alternatīva ir mājsaimniecību individuālā apkure, Komisija par pamatotām atzina visas izmaksas. Bez tam sistēmas pagarinājums neļauj ietaupīt izmaksas. Tādēļ par pamatotu var uzskatīt visu ieguldījumu. Piešķirtais atbalsts atbilst maksimālajai likmei, tas ir, 40 %.
- (47) Tādēļ, ņemot vērā pamatotās izmaksas un atbalsta apjomu, centrālāpkures projekts, analizēts atsevišķi, atbilst vadlīniju 30. un 37. punktam.

1.2. Atbalsta saderīgums

- (42) Pēc tam Komisija izpētīja, vai izskatīšanai pakļautais atbalsts var tikt uzskatīts par saderīgu saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Vispirms tā atzina, ka projektam ir ekoloģiska ievirze. Pēc tam tā lēma, vai pasākums atbilst Vides vadlīniju normām. Komisija īpašu uzmanību pievērša 30. un 37. punktam.
- (43) Vadlīniju 30. punktā ir teikts, ka "ieguldījumi enerģijas taupīšanā saskaņā ar 6. punktu tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem ieguldījumiem vides aizsardzībā. Šādi ieguldījumiem ir ļoti liela ekonomiska nozīme Kopienas mērķu sasniegšanai vides jomā. Tādēļ tie var pretendēt uz ieguldījumu atbalstu, kuras pamatlikme ir 40 % no pamatotajām izmaksām".
- (44) Izskatīšanai pakļautajā projektā (Nr. 1 paziņošanas kontekstā) tikai ieguldījumi centrālāpkurē, tas ir, siltuma sadalei domātajos cauruļvados un armatūrā, var pretendēt uz atbalstu. Lacijas reģiona amatpersonas ir iesniegušas Komisijā tehnisko un ekonomisko pamatojumu tam, ka piedāvātais centrālāpkures sadales tīkls kļūs par būtisku soli ceļā uz enerģijas taupīšanu, salīdzinot ar pašreizējo stāvokli, tas ir, stāvokli pirms investīcijām, pārējiem noteikumiem esot vienādiem. Tādēļ ir spēkā vadlīniju 30. punkts.
- (45) Vadlīniju 37. punkts apgalvo, ka "pamatotās izmaksas var būt tikai papildu ieguldījumi, kas ir nepieciešami ekoloģisku mērķu īstenošanai".
- (48) Ņemot vērā šo analīzi, Komisija var pasludināt pašu projektu par saderīgu ar normām, kas regulē valsts atbalstu. Pieņemot šo lēmumu, Komisija atbilstoši savām pilnvarām salīdzināja vides aspektus un konkurences politiku. Kā norādīts Vides vadlīniju 4. punktā, "ilglaicīgas vides prasības vēl nenozīmē, ka ir jāapstiprina viss piešķirtais atbalsts".
- (49) Pieņemot Itālijas viedokli, ka Komisijai būtu jāatbalsta projekts ar ekoloģisku ievirzi, tiktu ignorēts fakts, ka konkurences noteikumiem vissvarīgākā ir modalitāte, ar kuras palīdzību tiek īstenoti projekta mērķi. Saskaņā ar esošo juridisko praksi, norādot vadlīnijas, pēc kurām tā analizēs valsts atbalsta paziņojumus, Komisija ierosina dalībvalstīm censties sasniegt ekoloģiskus mērķus, pēc iespējas mazāk traucējot konkurenci. Lai vai kā, atbalsta piešķiršana ekoloģiskiem mērķiem neattaisno atkāpes no vispārējām normām un principiem, kas regulē visu veidu valsts atbalstu neatkarīgi no tā mērķa.
- (49) Pieņemot Itālijas viedokli, ka Komisijai būtu jāatbalsta projekts ar ekoloģisku ievirzi, tiktu ignorēts fakts, ka konkurences noteikumiem vissvarīgākā ir modalitāte, ar kuras palīdzību tiek īstenoti projekta mērķi. Saskaņā ar esošo juridisko praksi, norādot vadlīnijas, pēc kurām tā analizēs valsts atbalsta paziņojumus, Komisija ierosina dalībvalstīm censties sasniegt ekoloģiskus mērķus, pēc iespējas mazāk traucējot konkurenci. Lai vai kā, atbalsta piešķiršana ekoloģiskiem mērķiem neattaisno atkāpes no vispārējām normām un principiem, kas regulē visu veidu valsts atbalstu neatkarīgi no tā mērķa.

1.3. Saņēmēja identitāte

- (50) Lai izvērtētu šo lietu, vispirms ir jāanalizē saņēmēja identitāte.
- (51) Vairāki Itālijas komentāri ⁽¹¹⁾ ir saistīti ar atbalsta saņēmēja maiņu un apstākļiem, saskaņā ar kuriem tiek nodota uzņēmuma daļa, kas īsteno projektu, kā arī ACEA un *Electrabel* akcionāru vienošanos.

⁽¹⁰⁾ Atbalsta lieta N 707/02 "Nīderlande – MEP – Atjaunojamās enerģijas izplatīšana", Komisijas atļauja 2003. gada 19. martā. Tur tika norādīts, ka shēma tikai atbalstīs atjaunojamās elektroenerģijas ražotājus un centrālās apkures sistēmas enerģijas ražotājus, kas padod šo enerģiju tīklam. Ja šīm atsevišķajām elektroenerģijas ražotāju grupām tiks sniegta finansiāla palīdzība, tas stiprinās viņu pozīcijas starptautiskajā enerģētiskajā tirgū un savukārt var izraisīt tirgus apstākļu maiņu. Šāda atsevišķu uzņēmumu pozīcijas nostiprināšana salīdzinājumā ar citiem konkurējošajiem uzņēmumiem Kopienas ietvaros ir jāuzskata par kaitīgu ietekmi tirgum Kopienas dalībvalstu starpā.

(52) Ir derīgi uzsvērt, ka Komisija, pieņemot lēmumu sākt šo procedūru, nezināja, ka par atbalsta saņēmēju kļuvis AEP. Itālijas amatpersonas šo faktu darīja zināmu tikai šīs procedūras gaitā.

⁽¹¹⁾ Skat. 16. punktu, kā arī 25. līdz 27. punktu.

- (53) Kā minēts iepriekš, sadaļā, kas apraksta atbalsta saņēmēju, AEP nav ACEA. Tas ir atsevišķs ACEA un *Electrabel* kopīgi kontrolēts uzņēmums. Taču Komisija, izvērtējot valsts piešķirtu atbalstu, nedrīkst aprobežoties ar juridisko dalīšanos. Pirmās instances tiesa, plaši atsaucoties uz Eiropas Kopienu tiesas un Pirmās instances tiesas praksi, nesēn apgalvoja: ⁽¹²⁾.
- (54) "Jāmin, ka saskaņā ar esošo Tiesas praksi lietās, kad juridiski noteiktas fiziskās vai juridiskās personas veido ekonomisko vienību, Kopienas konkurences tiesību aspektā tās ir jāuzskata par vienu uzņēmumu (skat. lietas 170/83 *Hydrotherm* [1984] ECR 2999 11. punktu un – pēc analogijas – lietas T-234/95 *DSG* pret Komisiju [2000] ECR II-2603 124. punktu). Valsts atbalsta jomā jautājums par ekonomiskas vienības faktu rodas pirmām kārtām saistībā ar jautājumu par atbalsta saņēmēja faktu (skat. lietas 323/82 *Intermills* pret Komisiju [1984] ECR 3809 11. un 12. punktu). Šai aspektā tiek uzskatīts, ka Komisijai ir plašs ieskats jautājumā, vai, piemērojot valsts atbalstu regulējošas normas, grupas daļu veidojoši uzņēmumi ir jāuzskata par ekonomisku vienību vai arī par juridiski un finansiāli neatkarīgiem (skat. apvienotās lietas T-371/94 un T-394/94 *British Airways* un citi pret Komisiju 313. un 314. punktu un – pēc antoloģijas – *DSG* pret Komisiju 124. punktu)."
- (55) Komisijai ir jāizvērtē, vai ACEA un uzņēmums, kas vēl aizvien ir ACEA grupas daļa, būtu uzskatāms par ekonomisku vienību. Šajā aspektā AEP situācijas analīze apstiprina šo pieņēmumu.
- (56) ACEA atzīst, ka tas kontrolē AEP kopīgi ar *Electrabel*. Tas šo faktu īpaši uzsver vienā no iesniegtajiem dokumentiem ⁽¹³⁾. To apstiprina ACEA finanšu atskaites, kurā AEP ir minēts kā viens no konsolidētajiem uzņēmumiem. Fakts, ka ACEA kontrolē AEP nevis viens pats, bet kopā ar *Electrabel*, nav būtisks.
- (57) AEP ir minēts ACEA atskaitēs: 2004. gada pirmās puses atskaites 35. lappusē ir rakstīts, ka, "ņemot vērā iespēju, ko paredz juridiskā dekrēta Nr. 127/91 37. pants, konsolidācijas robežās ir iekļauti arī šādi uzņēmumi, kurus
- koncerns kontrolē kopīgi ar pārējiem partneriem un balstoties uz kopīgi noslēgtajiem līgumiem". Šajā sarakstā ietilpst AEP.
- (58) ACEA un *Electrabel* akcionāru nolīgumā par filiāles nodošanu no ACEA AEP pārziņā šis projekts nav pieminēts. Tomēr ir skaidrs, ka AEP pēc ACEA grupas restrukturizācijas ir mantojis projektu un kļuvis par plānoto atbalsta saņēmēju, kā arī īsteno daļu darba, ko pirms tam veica ACEA. Turklāt līguma par filiāles nodošanu AEP pārziņā (tobrīd GEN.CO) 4 pants paredz, ka neviens strīds, kas skar šo filiāli, netiks iekļauts pašā līgumā un nodotais uzņēmums netiks pakļauts strīdiem arī tad, ja tie rastos pēc 2002. gada 1. decembra (līguma spēkā stāšanās dienas), bet to cēlonis būtu balstīts uz faktiem pirms šā datuma.
- (59) Vienošanas starp divām pusēm nevar atbrīvot no pienākuma atmaksāt nelikumīgu un nesaderīgu atbalstu. Ja šāda vienošanās tiktu atzīta, tā varētu novest pie uzņēmumu sistemātiskas izvairīšanās no pienākuma atmaksāt nelikumīgu un nesaderīgu atbalstu. Bez tam ir jānorāda, ka, līgumam stājoties spēkā, Komisija jau bija pieņēmusi lēmumu par ACEA piešķirtā atbalsta atgūšanu un ACEA jau bija sākusi darbu šā lēmuma anulēšanai. Tādēļ ACEA uzliktās saistības bija labi zināmas, un nevar izslēgt mēģinājumu izvairīties no pienākuma atmaksāt valsts piešķirto atbalstu.
- (60) Tādējādi ACEA un AEP ir uzskatāmi par vienu vienību, un, neraugoties uz ACEA grupā notikušo reorganizāciju, par atbalsta saņēmēju ir jāuzskata ACEA grupa, ieskaitot ACEA. Turklāt jāņem vērā, ka cita pieeja varētu ļaut izvairīties no valsts atbalsta normu pildīšanas.

1.4. Deggendorf lietas tiesu prakse

- (61) Pēc vairāk nekā diviem gadiem kopš Lēmuma 2003/193/EK Itālija vēl arvien nav noteikusi pašvaldībai atmaksājamo summu un, vēl jo vairāk, nav atguvusi atbalstu, kas tika pasludināts par nelikumīgu un nesaderīgu. Tādējādi stāvoklis kopš procedūras sākšanas 2003. gadā nav mainījies. Turklāt Komisija ir nolēmusi vērsties pret Itāliju Tiesā par Lēmuma 2003/193/EK ⁽¹⁴⁾ nepildīšanu. Jaunākais pavērsiens ir tā sauktajā Legge Comunitaria 2004. gadam, kas ir jāapstiprina abām Parlamenta palātām, iekļautā norma, kas nosaka galvenos virzienus atbalsta atgūšanai, piemēram, lūgt vietējās pašvaldības norādīt iespējamus saņēmējus vai lūgt saņēmējiem pašiem deklarēt saņemto atbalsta summu.

⁽¹²⁾ Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-137/02 (*Pollmeier Malchow GmbH & Co/Komisija*)

⁽¹³⁾ Itālijas valdības 29.4.2004. vēstule.

⁽¹⁴⁾ Lēmums pieņemts 20.1.2005., K(2005) 41 (vēl nav piemērots). Sk. 20.1.2005. paziņojumu preseī Nr. IP/05/76.

(62) Tādēļ Komisija uzskata, ka stāvoklis procedūras sākšanas brīdī ir spēkā arī tagad. Komisija atzīst, ka tā vēl aizvien nespēj precīzi noteikt, cik lielas priekšrocības ACEA bija saņēmis pirms jaunā atbalsta piešķiršanas. Ne Itālijas valdība, ne ACEA nav izvirzījuši specifiskus argumentus, kas parādītu, ka ACEA gadījumā saņēmēja specifisko īpašību dēļ par nesaderīgu atzītās shēmas radītās priekšrocības nebūtu uzskatāmas par atbalstu, pastāvošu atbalstu vai saderīgu atbalstu. Tieši pretēji, atbalsta apjoms, kā arī atbalsta piešķiršanas brīdī dažādos tirgos īstenotie darbi, ieskaitot enerģijas un elektrības ražošanu un izplatīšanu, ACEA piešķirtās priekšrocības liek uzskatīt par tādām, kas ietekmē tirdzniecību Kopienas dalībvalstu starpā un traucē konkurencei. Turklāt priekšrocības ir vērtējamas, jo tās atbilst Itālijas korporāciju nodoklim (IRPEG) par trim gadiem. Tādēļ ACEA grupa, ieskaitot AEP, vēl aizvien ir nelikumīga un nesaderīga atbalsta saņēmēja, šis atbalsts vēl arvien nav atmaksāts, un kaitīgā ietekme uz konkurenci vēl aizvien pastāv.

(63) Šādos apstākļos arī tad, ja precīza pirmā atbalsta summa nav zināma, divu ACEA saņemto atbalstu kumulatīvais efekts un tā kaitīgā ietekme uz kopējo tirgu padara pieteiktā atbalsta piešķiršanu par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

1.5. *Deggendorf* lietas tiesu prakses izmantošana šai lietā

(64) Itālija un ACEA izvirzīja vairākus argumentus attiecībā uz *Deggendorf* lietas tiesu prakses izmantošanu šai lietā.

(65) Ir jāatgādina, ka Tiesas ieviestā *Deggendorf* lietas tiesu prakse⁽¹⁵⁾ paredz, ka Komisijai, izvērtējot atbalsta saderīgumu, ir jāņem vērā visi svarīgie elementi un īpaši jaunā atbalsta un par nesaderīgu atzītā un vēl neatmaksātā atbalsta kumulatīvais efekts. Šī prakse dod iespēju aizkavēt saderīga atbalsta piešķiršanu līdz brīdim, kad tiek atmaksāts iepriekš piešķirtais nelikumīgais un nesaderīgais atbalsts.

(66) Vispirms ir jāatkārto 51. līdz 60. punktā minētā informācija par saņēmēja identitāti. Šajā lietā Komisija, vērtējot iepriekš minētos argumentus, uzskata, ka AEP vēl arvien

ir ACEA grupas daļa, tādēļ šajā lietā saņēmējs būtībā ir viens un tas pats.

(67) Fakts, ka šī ir reģionāla lieta atšķirībā no lietas par pašvaldību uzņēmumu, kas bija valsts lieta, nav būtisks⁽¹⁶⁾. Komisijai visas lietas ir valsts lietas, ko apstiprina fakts, ka valstu amatpersonas vienīgās uztur tiešus sakarus ar Kopienas institūcijām. To pierāda apstākļi, ka informācija par pasākumu tika nosūtīta Itālijai, un Itālija ir lēmuma adresāts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. pantu. Bez tam iesaistīti ir valsts līdzekļi – neatkarīgi no tā, vai tos sadala valsts valdība vai reģionāla institūcija. Tādēļ šis arguments nav dzīvotspējīgs.

(68) *Deggendorf* lietas tiesu prakse ir spēkā gadījumos, kad atbalsta saņēmējs nav atmaksājis Komisijas piespiesto summu, neatkarīgi no tā, vai lieta ir individuāla vai attiecas uz atbalsta shēmu⁽¹⁷⁾. Komisijai ir jāpieņem, ka ACEA bija viens no pašvaldības uzņēmumiem paredzētā atbalsta saņēmējiem, jo vismaz daļa šā atbalsta tika piešķirta visiem šajā kategorijā ietilpstošajiem uzņēmumiem, līdz ar to arī ACEA.

(69) Turklāt ACEA procedūras gaitā sniedza novērojumus kā trešā ieinteresētā persona strīdā par šo shēmu atbilstību. Komisijas lēmums pasludināja šādas nepaziņotas shēmas par nelikumīgām un nesaderīgām ar kopējo tirgu un lika Itālijas valstij atgūt summas, kas tika izmaksātas saskaņā ar šo shēmu⁽¹⁸⁾. ACEA šo lēmumu apstrīdēja Pirmās instances tiesā⁽¹⁹⁾ un šajā kontekstā atzina, ka ir guvis labumu no attiecīgās shēmas. Kā skaidrots iepriekš, ne Itālija, ne ACEA nav izvirzījuši jebkādu specifiskus pamatojumus, kas varētu atcelt vai ierobežot atbalsta atgūšanu šajā specifiskajā gadījumā.

(70) ACEA finanšu atskaitēs ir minēts Komisijas lēmums un finansiālais risks, ko tas var radīt grupai. Tajās ir pat noteikta ticamā atbalsta summa, kas Itālijai būtu jāatgūst no ACEA, vismaz par 1998. un 1999. gadu, jo 1997. gadā ACEA ziņoja par zaudējumiem (tādēļ nekādu ieguvumu nodokļu samazinājuma formā). ACEA min iespējamās summas 1998. gadam (28 000 000 EUR) un 1999. gadam (290 000 000 EUR, kas bija nepieciešams dažām ārkārtas darbībām saistībā ar apvienošanu).

⁽¹⁶⁾ Skatīt 19. punktu.

⁽¹⁷⁾ Skatīt 20. punktu.

⁽¹⁸⁾ Komisijas Lēmuma 3. pants paredz, ka Itālijai jādara viss iespējams, lai no atbalsta saņēmējiem atgūtu tiem nelikumīgi piešķirto atbalstu.

⁽¹⁹⁾ Skatīt 6. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁵⁾ Skatīt 3. zemsvītras piezīmi.

- (71) Pretēji apgalvojumam, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakse būtu piemērojama tikai tādā gadījumā, ja Komisijas lēmums ir neapstrīdams (tas ir, ja šo lēmumu ir apstiprinājusi Tiesa) ⁽²⁰⁾, Komisija atgādina, ka tās lēmums stājas spēkā nekavējoties, ko ir atzinusi Itālija ⁽²¹⁾. Tas saskan ar vispārējo principu, ka apelācija neaptur procesu (Līguma 242. pants). Jāatgādina arī tas, ka šai lietā netika lūgts ieviest pagaidu pasākumus.
- (72) Itālija apgalvo, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakses izmantošana ir izņēmuma metode, kas būtu lietojama tikai kā ārkārtējs līdzeklis. Pretēji šim viedoklim, efektīva valsts atbalsta politikas kontrole liktu pastāvīgi un nekavējoties izmantot *Deggendorf* lietas tiesu praksi, lai ļautu efektīvi darboties sistēmai, kuras mērķis ir ņemt vērā visu saņēmēja rīcībā esošo valsts atbalstu, tādējādi samazinot konkurences traucējumus un nodrošinot efektīvu tās lēmumu izpildi.
- (73) Pretēji Itālijas apgalvojumam, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošana samazinās dalībvalstu iesniegto pieteikuma ziņojumu skaitu ⁽²²⁾, Komisija uzsver, ka paziņošana saskaņā ar EK Līguma 88. panta 3. punktu ir nevis brīvprātīga, bet obligāta. Nepaziņots atbalsts kļūst nelikumīgs arī tad, ja tas ir saderīgs ar tirgu.
- (74) Runājot par Itālijas apgalvojumu, ka Komisija īsteno īpašu spiedienu ⁽²³⁾, Komisija atgādina, ka šī lieta ir vienkārša esošās prakses īstenošana. ACEA tiek sodīts tikai kā vēl viena atbalsta saņēmējs.
- (75) Bez tam ir jāuzsver, ka ACEA netiek īpaši sodīts. Komisija apstiprināja (Nr. 614/2) vairākus projektus Pjemontas (*Piemonte*) reģionā. Divi no apstiprinātajiem projektiem bija jāīsteno AEM, pašvaldības uzņēmumam no Torino (*Torino*), un ASM, pašvaldības uzņēmumam no Setimo Torineze (*Settimo Torinese*). AEM gadījumā (projekts Nr. 3) lēmumā tika apsvērts jautājums par *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanu. Beidzot tika izlemts šo praksi nepiemērotniecīgās normas dēļ, jo konkrētā summa bija tikai 17 240 EUR. Vietējā pašvaldība apņēmās pārbaudīt, vai trīs gadu laikā nav notikusi citu mazo atbalstu uzkrāšanās un kopējā atbalstu summa nav pārsniegusi 100 000 EUR, jo tādā gadījumā rastos atbalsts, kas nebūtu ticis apstiprināts tieši *Deggendorf* lietas tiesu prakses dēļ.
- (76) ASM gadījumā tas pats lēmums lietā N 614/02 (38. un 75. punkts) noteica, ka:
- “*Deggendorf* lietas tiesu prakses ⁽²⁴⁾ aspektā Itālijas amatpersonas ir nolēmušas pārbaudīt, vai *Azienda Sviluppo Multiservizi* s.p.a. un citi saņēmēji patiešām ir saņēmuši šādu atbalstu, un ja tā ir, tad nepiešķirt kārtējo valsts atbalstu, pirms iepriekš piešķirtais nelikumīgais un nesaderīgā valsts atbalsts nav atmaksāts saskaņā ar iepriekš minēto lēmumu.”
- (77) Visbeidzot – fakts, ka ACEA īsteno dažādus projektus un nespēj noteikt, kurus no tiem apdraudēs piešķirtā atbalsta atgūšana ⁽²⁵⁾, neietekmē šo lietu. Uzņēmums pārāk viegli spētu izvairīties no lēmuma par atbalsta atgūšanu, vienkārši nenorādot, kuru tā darbības daļu vai kuru filiāli ietekmētu atgūšana.
- (78) Tieši pretēji, tā kā daļa atbalsta, kas tika atzīta par nelikumīgu un nesaderīgu, bija fiskālais instruments, pagātnē no tā ir guvušas labumu visas ACEA filiāles. Fiskālais atbalsts, kas ir operatīvais atbalsts, nevar tikt saistīts ar kādu konkrētu firmas darbību. Tādēļ nelikumīgais un ar tirgu nesaderīgais atbalsts attiecas uz visu ACEA ekonomisko darbību, ieskaitot filiāli, kas tika nodota AEP. Tas nozīmē, ka daļu neatgūta atbalsta var saistīt arī ar AEP.

1.6. Par trešo personu komentāriem

- (79) Pretēji ACEA teiktajam ⁽²⁶⁾, kopš lēmuma par atbalsta atgūšanu patiešām ir pagājis daudz laika, kura gaitā Itālijas amatpersonas nav reāli mēģinājušas atgūt šo atbalstu. 2005. gada janvāra beigās Itālijai vēl bija jāapstiprina atgūšanas procedūra. 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽²⁷⁾ 14. panta 3. punkts nepārprotami norāda, ka atbalsts ir jāatgūst nekavējoties. Līdz šim brīdim, kā tas ir minēts iepriekš, vēl nav definēta procedūra atbalsta atgūšanai un nav sāksis darbs atbalsta atgūšanai.
- (80) ACEA labā griba ⁽²⁸⁾ nemaina faktisko stāvokli, jo atbalsts vēl aizvien nav atgūts. Izskatāmā lieta – par nelikumīgu atzītā atbalsta atgūšana – ir faktiskā, un to neietekmē kādas puses darbība tajā vai citā virzienā. Bez tam papildus vienkāršai labas gribas izteikšanai ACEA būtu varējis rīkoties, lai veicinātu atgūšanu, piemēram, norādot iesaistītās summas un noguldot līdzekļu rezerves īpaši bloķētā bankas kontā.

⁽²⁰⁾ Skat. 21. punktu.

⁽²¹⁾ Itālijas valdības 23.7.2003. vēstule, 6. lpp.

⁽²²⁾ Skat. 22. punktu.

⁽²³⁾ Skat. 23. punktu.

⁽²⁴⁾ Skat. 3. zemsvītras piezīmi.

⁽²⁵⁾ Skat. 27. punktu.

⁽²⁶⁾ Skat. 29. punktu.

⁽²⁷⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽²⁸⁾ Skat. 30. punktu.

- (81) Visbeidzot – attiecībā uz Komisijas šķietamo nekonsekvenci, izmantojot *Deggendorf* lietas tiesu praksi, kuras piemērs būtu Lēmums 1998/466/EK ⁽²⁹⁾, ir jāuzsver, ka 1998. gada lēmums ⁽³⁰⁾ bija balstīts uz Francijas apņemšanos atmaksāt iepriekšējo atbalstu, uz kuru attiecās negatīvais lēmums. Tāpēc *Deggendorf* lietas tiesu prakse nebija piemērojama. 1998. gada lēmums arī nosaka, ka turpmāks atbalsts nav iespējams, izņemot ārkārtas gadījumus. 2002. gadā Komisija pieņēma lēmumu par jaunu Francijas intervenci SFP labā, taču tā secināja, ka interence nebija atbalsts. Tāpēc *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanai nebija iemesla.

VII. SECINĀJUMI

- (82) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija atzīst, ka atbalsts 3 800 000 EUR apmērā centrālāpkures projektam pie Romas, ko piešķir uzņēmumam AEP, pats par sevi atbilst Līgumam.
- (83) Tomēr atbalsta izmaksa AEP tiek apturēta līdz brīdim, kamēr Itālija neiesniegs pierādījumus par to, ka ACEA ir atmaksājis saņemto atbalstu, kas tika atzīts par nelegālu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, piemērojot *Deggendorf* lietas tiesu praksi,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atbalsts, ko Itālija vēlas piešķirt uzņēmumam AEP siltumapgādes projekta veikšanai, pamatojoties uz 1999. gada 6. augusta Lacijas reģiona padomes lēmumu (*Deliberazione della Giunta Regionale del Lazio*) Nr. 4556, ir saderīgs ar kopējo tirgu.

2. Atbalstu, kas minēts 1. pantā, nedrīkst piešķirt, pirms Itālija nav iesniegusi pierādījumus, ka ACEA ir atlīdzinājusi iepriekšējo atbalstu, kas Lēmumā 2003/193/EK atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu, un procentus.

2. pants

Itālija divu mēnešu laikā, sākot ar šā lēmuma izziņošanu, informē Komisiju par pasākumiem tā izpildē.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijai.

Briselē, 2005. gada 16. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

⁽²⁹⁾ Skat. 31. punktu.

⁽³⁰⁾ Uz to īpaši norāda ievada trešais punkts.

KOMISIJAS LĒMUMS**(2005. gada 6. aprīlis)****par atbalsta shēmu, ko Itālija plāno īstenot kuģu būves finansēšanai***(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 844)***(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2006/599/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(4) Komisija ar 2003. gada 30. aprīļa vēstuli informēja Itāliju par lēmumu uzsākt procedūru saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu attiecībā uz izziņoto pasākumu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo apakšpunktu,

(5) Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽¹⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savas atsauksmes par minēto atbalstu.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

(6) Komisija no ieinteresētajām personām komentārus nesauņēma.

pēc ieinteresēto personu uzaicināšanas iesniegt savas atsauksmes saskaņā ar iepriekšminētajiem noteikumiem,

(7) Ar 2003. gada 4. jūnija, 2003. gada 22. jūlija un 2004. gada 3. jūnija vēstulēm Itālijas varas iestādes iesniedza apsvērumus par Komisijas 2003. gada 30. aprīļa lēmumu. Itālijas iestāžu un Komisijas tikšanās notika 2004. gada 27. janvārī.

tā kā

I. PROCEDŪRA

(1) Komisija 1998. gada 26. novembrī apstiprināja Itālijas kuģu būves garantiju shēmu, kas noteikta ar 1997. gada 31. jūlija Likuma Nr. 2615. pantu, un pieņēma, ka shēmā paredzētā atbalsta intensitāte sasniedz 1 %.

(8) Ar 2004. gada 3. novembra vēstuli Itālijas iestādes lūdza Komisiju paust savu nostāju šajā lietā. Komisija atbildēja uz šo vēstuli 2004. gada 22. decembrī. Pēc tam Komisija no Itālijas turpmāku korespondenci nav saņēmusi.

(2) Itālija 2001. gada 16. maijā paziņoja Komisijai par īstenošanas rīkojuma pieņemšanu, ar ko integrē un izmaina garantiju shēmas noteikumus, pamatojot, ka šo izmaiņu rezultātā garantiju shēma nav uzskatāma par valsts atbalstu. Tieši šis paziņojums ir pašreizējā lēmuma priekšmets.

(9) *Fondo speciale di garanzia per il credito navale* (turpmāk tekstā "Fonds") ir nodibināts saskaņā ar 1997. gada 31. jūlija Likuma Nr. 2615. pantu. Konkursa rezultātā Fonda finanšu, administratīvā un tehniskā vadība tika uzticēta *Mediocredito Centrale SpA* (turpmāk tekstā *Mediocredito*). Fonds ir dibināts, lai nodrošinātos pret tādu aizdevumu neatdošanas risku kuģu būvei un pārbūvei kurus banka piešķirusi itāliešu un ārvalstu kuģu īpašniekiem darbu veikšanai Itālijas kuģu būvētavās. Šim mērķim Fonds piešķir zemākas prioritātes gala finansējuma garantijas iepriekšminētajiem kuģu īpašniekiem. Itālijas varas iestādes ir apstiprinājušas, ka Fonds vēl nedarbojas un tādējādi vēl nav izsniegta neviena garantija.

(3) Pēc šā paziņojuma ar Itāliju tika veikta intensīva sarakste, lai iegūtu sīkāku informāciju. Turklāt Komisijai bija daudzi neoficiāli kontakti ar Itālijas varas iestādēm un viņu konsultantu, ar kuru notika divas tikšanās dažādos laikos.

⁽¹⁾ OV C 145, 21.6.2003., 48. lpp.

- (10) Aizdevums nedrīkst būt izsniegts uz ilgāku laika posmu par divpadsmit gadiem un tā summa nedrīkst pārsniegt 80 % no līgumcenas, turklāt procentu likme nevar būt zemāka par ESAO Padomes 1981. gada 3. augusta rezolūcijā un turpmākajos grozījumos minēto, vai – par tirgus likmi, ja finansējumu neatbalsta citas papildu publiskas koncesijas, lai samazinātu ieinteresēto trešo personu slogu. Turklāt finansējumu jāgarantē ar pirmo hipotēku uz kuģi, kas arī ir finansējuma objekts.
- (11) Garantiju shēma sniedz garantijas kuģu īpašniekiem. Lai kuģu īpašnieki saņemtu garantijas, *Mediocre ditto* izvērtē to ekonomisko un finanšu stāvokli saskaņā ar rīkojumā noteiktajiem kritērijiem.
- (12) Garantija var būt summa, kas nepārsniedz 40 % no aizdevuma un šajās robežās var segt līdz pat 90 % no kopējiem finanšu zaudējumiem, kas rodas bankām saistībā ar kapitālu, līgumu procentiem un procentiem par nokavētajiem maksājumiem, ar likmi, kas nepārsniedz spēkā esošo atsaucē likmi dienā, kad notiek parāda piedziņas lietas izskatīšana, un izmaksām, tajā skaitā tiesas un ārpus tiesas izdevumiem.
- (13) Vienreizēja iemaksa, kas jāmaksā Fonda garantiju saņēmējiem, ir nemainīga un sākotnēji tika noteikta 1,6 % apmērā no garantētās summas neatkarīgi no garantētā aizdevuma ilguma. Itālijas varas iestādes vēlāk informēja Komisiju par savu nodomu pārskatīt šādu vienreizējo iemaksu līdz summai, kas vienāda ar līdz pat 2,3 % no garantētās summas aizdevumiem uz 12 gadiem (proporcionāli to samazinot īsāka termiņa aizdevumiem). Šāda vienreizējā iemaksa ir līdzvērtīga iemaksai ar likmi 0,5 % gadā no nesamaksātās garantētās aizdevuma uz 12 gadiem summas.
- (14) Itālijas varas iestādes vēlējās ieviest riska diferencēšanas mehānismu, ar kuru dažādiem projektiem piemērotu dažādas iemaksas atkarībā no projekta finansēšanā iesaistītā riska. Tomēr sistēma tika noteikta tikai pamatos un Komisijai netika sniegta precīza informācija par tās darbību.
- (15) Turklāt Komisija vēlēās noskaidrot, vai valsts nodrošinātā garantiju shēma, ar ko uzliek tādas pašas iemaksas visiem tās lietotājiem neatkarīgi no finansētā projekta individuāliem riskiem un kas funkcionē nozarē, kurā ir tirgus, kurā būtu ieinteresētība pēc šādām garantijām, nevarētu būt pašfinansējoša.
- (16) Tāpat Komisijai bija šaubas, vai saņēmēju maksātās iemaksas atbilst tirgum un vai tās jebkurā gadījumā ir pietiekamas, lai segtu visas atbalsta shēmas izmaksas.
- (17) Visbeidzot Komisija nevarēja izslēgt faktu, ka tikai 10 % no visriskantākā "neieķīlātās" daļas aizdevuma, par kuru aizdevējs uzņemas risku, varētu nebūt nepietiekami, lai ļautu aizdevējam atbilstoši novērtēt kredītaņēmēja kredītspēju un samazināt ar darījumu saistīto risku.

IV. ITĀLIJAS KOMENTĀRI

- (19) Itālijas iestādes atbildēja, ka Fonds nesniedz atbalstu šādos gadījumos:
- i) Fonda noteikumi ļauj piešķirt garantijas tikai kuģu īpašniekiem ar augstiem finanšu rādītājiem un ar risku, kas zemāks par vidējo; šiem saņēmējiem ir līdzīgas riska kategorijas un tādējādi nav nepieciešama ievērojama garantiju iemaksu diferenciacija;
 - ii) tirgus analīze, kuru veikušas vairākas Itālijas kredītiestādes, ir parādījusi, ka vidējā tirgus iemaksa līdzīgām garantijām ir būtībā vienāda ar Itālijas varas iestāžu ieteikto.
- (20) Pēc tam ar 2004. gada 3. jūnija vēstuli Itālijas iestādes norādīja uz gatavību pieņemt riska diferencēšanas sistēmu, līdz ar ko projektiem tiktu piemērotas atšķirīgas iemaksas atkarībā no iesaistītā finanšu riska. Šī sistēma par izejas punktu pieņem sākotnējo iemaksu 0,5 % gadā. Būtu iemaksas atšķirtas atkarībā no aizdevuma termiņa un projektu riska. Tiktu noteiktas trīs dažādas risku kategorijas. Aizdevumu uz 12 gadiem gadījumos saņēmējiem būtu jāmaksā šādas vienreizējas iemaksas: līdz 2,065 % zemākās riska kategorijas gadījumā, līdz 2,603 % vidējās riska kategorijas gadījumā un līdz 3,142 % augstākās riska kategorijas gadījumā. Tas atbilstu iemaksai, sākot no 0,4563 % gadā no garantētās summas vismazāk riskantajiem projektiem līdz 0,6562 % gadā visriskantākajiem projektiem.

III. PAMATOJUMS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAI

- (15) Pieņemot lēmumu par procedūras uzsākšanu, Komisija pauda šaubas, vai Itālijas garantiju shēmā kuģu finansēšanai tiek izpildīti visi nosacījumi, kas ietverti 2000. gada 11. marta Paziņojuma par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā ("Paziņojums par garantijām")⁽²⁾ 4. panta 3. punktā, kuri ļautu Komisijai izslēgt atbalsta esību.

⁽²⁾ OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.

(21) Iestādes noteiktu dažādas vērtību likmes saskaņā ar sešiem finanšu rādītājiem, kurus iestādēm būtu jāizvērtē, kad potenciālais garantijas saņēmējs pieteiktos atbalsta shēmai. Iedalot pieteikuma iesniedzēju kādā no trim dažādajām riska kategorijām, par pamatu ņemtu tā vispārējo izpildes spēju šajos rādītājos. Tomēr šāda sistēma netika līdz galam izstrādāta un Itālijas varas iestādes nesniedza turpmāku informāciju par tās iespējamo piemērošanu.

V. NOVĒRTĒŠANA

1. Valsts atbalsta pastāvēšana

(22) EK Līguma 87. panta 1. punktā noteikts, ka jebkurš valsts atbalsts, kuru piešķir, izmantojot valsts resursus īpašiem uzņēmumiem, nav nesavietojams ar kopējo tirgu, ja šāds atbalsts izkropļo vai draud izkropļot konkurenci tiktāl, ka tiek ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm.

(23) Pašreiz izvērtējamo pasākumu veido Garantiju fonds, kas sniedz nodrošinājumu tādu aizdevumu finansēšanai, kurus bankas piešķir kuģu īpašniekiem kuģu būvei vai pārbūvei Itālijas kuģu būvētavās. Komisija puda savu nostāju attiecībā uz šādu nodrošinājumu savā Paziņojumā par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā ("Paziņojums par garantijām")⁽³⁾.

(24) Paziņojumā par garantijām paskaidrots, kāpēc konkrētos gadījumos valsts garantija var veidot valsts atbalstu: "Valsts garantija ļauj aizdevumaņēmējam saņemt kredītu ar tādiem finansiālajiem noteikumiem, kas ir labāki par finanšu tirgū parasti pieejamajiem noteikumiem. Visbiežāk ar valsts garantijas palīdzību aizdevumaņēmējs var iegūt mazākas procentu likmes un/vai piedāvāt mazāku nodrošinājumu. Dažos gadījumos bez valsts garantijas aizdevumaņēmējs nespētu atrast finanšu iestādi, kas būtu gatava izsniegt aizdevumu, pat neņemot vērā noteikumus (...). Ieguvums no valsts garantijas ir tāds, ka ar garantiju saistīto risku uzņemas valsts. To, ka valsts uzņemas risku, parasti vajadzētu atlīdzināt ar atbilstošu iemaksu. Ja valsts no šīs iemaksas atsakās, gan uzņēmums gūst labumu, gan valsts novirza resursus. Tātad pat ja saskaņā ar garantiju valsts neveic maksājumus, tas vienlīdz var būt valsts atbalsts saskaņā ar 87. panta 1. punktu."⁽⁴⁾

a) *Ekonomiskais ieguvums*

(25) Pašreizējā gadījumā galvenais jautājums ir tāds, vai garantijas saņēmēja maksātās iemaksas atspoguļo adekvātu

tirgus cenu. Ņemot vērā valsts atbalsta pārskata vispārējos principus un pamatojoties uz iepriekšminētajiem nosacījumiem, ir skaidrs, ka Paziņojuma par garantijām pamatprincips ir tāds, ka kritērijs, lai noteiktu, vai garantija nav valsts atbalsts, ir tirgus. Patiesi, ja valsts saņem atlīdzību par garantiju, kas ir līdzvērtīga tai, ko privāta tirgus dalībnieks piešķirtu līdzīgiem saņēmējiem, tas nozīmētu, ka tirgus dalībnieka garantijas nesniedz priekšrocības un ka valsts rīkojas kā finanšu tirgus privātais investors vai kreditors. Ja notiek pretējais – cena, kādu maksā saņēmēji, un nosacījumi, kādi tiek piemēroti garantijām, ir labvēlīgāki par tirgū pieejamajiem, pastāv skaidrs ekonomisks izdevīgums saņēmējiem un līdz ar to (ja tiek izpildīti citi nosacījumi) tas ir valsts atbalsts EK Līguma izpratnē.

(26) Paziņojuma par garantijām 4.3. punktā ir minēti seši nosacījumi, saskaņā ar kuriem Komisija izvērtē, vai valsts garantiju shēma atbilst valsts atbalstam. Tādējādi Komisijai sākotnēji jāizsver, vai izziņotā atbalsta shēma izpilda šos nosacījumus, ņemot vērā, ka tas ļautu Komisijai nekaņējoties izslēgt, vai šādā shēmā nav ietverts kāds atbalsta elements.

(27) Saskaņā ar 4.3. punktu valsts nodrošināta garantiju shēma neveido valsts atbalstu 87. panta 1. punkta izpratnē, ja tiek izpildīti visi zemāk redzami nosacījumi:

a) shēmas ietvaros nevar piešķirt garantijas aizdevumaņēmējiem, kam ir finansiālas grūtības;

b) aizdevumaņēmēji principā spētu iegūt kredītu no finanšu tirgus atbilstoši tirgus nosacījumiem bez valsts intervences;

c) garantijas ir saistītas ar konkrētu finanšu darījumu, noslēgtas par fiksētu maksimālo summu, nesedz vairāk kā 80 % no katra nenomaksātā kredīta vai citas finansiālās saistības (izņemot obligācijas un līdzīgus dokumentus) un nav beztermiņa;

d) shēmas noteikumu pamatā ir reāls riska novērtējums, tādējādi, ņemot vērā saņēmēju uzņēmumu iemaksas, shēma, visticamāk, ir pašfinansējoša;

e) shēma paredz noteikumus, ar kuriem piešķir garantijas nākotnē, un vispārējo shēmas finansējumu pārskata vismaz vienreiz gadā;

⁽³⁾ Skat. 2. parindi.

⁽⁴⁾ Paziņojuma 2.1.1. un 2.1.2. punkts.

- f) iemaksas sedz gan parastos riskus, kas saistīti ar garantijas piešķiršanu, gan shēmas administratīvās izmaksas, ieskaitot peļņu no kapitāla, ja valsts nodrošina sākuma kapitālu shēmas uzsākšanai.
- (28) Komisija atzīmē, ka šajā gadījumā a), b), c) un e) nosacījums tiek izpildīts, bet d) un f) nosacījums netiek ievērots, jo atbilstoša iemaksa nekompensē risku, ko uzņēmusies valsts.
- (29) Saskaņā ar Paziņojuma 4.3. punkta d) un f) apakšpunktu shēmas nosacījumiem ir jābūt balstītiem uz reālu riska izvērtējumu, lai sistēmu padarītu pēc iespējas pašfinansējošu un lai saņemtās iemaksas būtu pietiekamas, lai segtu parasto risku, kas saistīts ar garantiju piešķiršanu, kā arī segtu shēmas administratīvās izmaksas (tajā skaitā, ja valsts nodrošina sākuma kapitālu shēmas uzsākšanai, normālu kapitāla rentabilitāti). Itālija nespēja atbilstoši uzrādīt Komisijai, kā shēmā paredzētās iemaksas varētu nodrošināt shēmas pašfinansēšanos un segt visas administratīvās izmaksas.

i) Ieteikto iemaksu neadekvātums

- (30) Kredītinstiūcijas, kas darbojas finanšu tirgū, par tādām pašām garantijām no klientiem prasītu augstākas iemaksas, pieņemot, ka vienreizējā iemaksa 2,3 % apmērā (vai robežās starp 2,065 % un 2,603 %) nav pietiekama, lai nodrošinātu to, ka visas iespējamās izmaksas un administratīvās izmaksas, iespējams, tiktu segtas. Tas attiecas arī uz iemaksām robežās starp 2,065 % un 2,603 %, kā minēts Itālijas varas iestāžu 2004. gada 3. jūnija vēstulē.
- (31) Itālijas iestādēm iepriekš nav bijusi tamlīdzīga garantiju shēma. Līdz ar to tām nav laba parauga vai citu ticamu empīrisku datu (piemēram, par saistību neizpildi nozarē, shēmas ieņēmumiem, reālajām shēmas administratīvajām izmaksām), kas tām ļautu uzrādīt shēmas pašfinansēšanos.
- (32) Itālijas varas iestādes apgalvoja, ka ieteiktās iemaksas ir atvasinātas no salīdzināma tirgus standarta un tāpēc uzskatāmas par adekvātām. Tomēr tas neatbilst informācijai, kuru ir ieguvusi Komisija.

- (33) Pirmkārt, pašas Itālijas varas iestādes savā 1998. gada 7. oktobra vēstulē paziņoja, ka bankas garantijas vidējā tirgus cena, viņuprāt, sasniedz 0,915 % gadā. Tas ir krietni vairāk nekā gada iemaksas, kas atbilst Itālijas varas iestāžu noteiktajām vienreizējām iemaksām (gan sākotnēji, gan 2004. gada 3. jūnija vēstulē).

- (34) Otrkārt, ieteiktās iemaksas neadekvātumu apstiprina pēdējie dati, kurus Itālijas varas iestādes pašas iesniedza Komisijai. 2003. gadā Itālijas varas iestādes veica tirgus izpēti, lai noskaidrotu, kādu cenu kredītinstiūcijas prasīs saviem klientiem par līdzīgām garantijām. Vēstules, kuras tika saņemtas no Itālijas bankām un kuras tika iesniegtas Komisijai, pierāda, ka patiešām visu aptaujāto banku prasītās iemaksu likmes būtu augstākas par 0,5 % gadā vai arī austākas par iemaksu robežu, kuras ieteica Itālija 2004. gada 3. jūnija vēstulē. Banku ieteiktās iemaksas ir šādas:

Banca CARIGE	starp 0,50 % un 0,75 % gadā
BNL	apm. 0,60 % gadā
Unicredit	0,60 % gadā
Citigroup	0,60 % gadā
Deutsche Bank	starp 0,70 % un 0,80 % gadā
ABN Amro	starp 0,70 % un 0,75 % gadā
Banca Intesa	apm. 0,75 % gadā
Banca di Roma	starp 0,75 % un 1,25 % gadā

- (35) Treškārt, piedāvāto iemaksu neadekvātumu apstiprina Komisijas pieredze, kas ir gūta, izvērtējot Vācijas kuģu būvētāju finanšu shēmas, kuras pretēji Itālijas gadījumam darbojas jau vairākus gadus. 2003. gada decembrī Komisija apstiprināja šīs garantiju shēmas Vācijas pavalstīm (Valsts atbalsts Nr. N 512/03⁽⁵⁾), pamatojoties uz to, ka izsludinātie pasākumi neatbilda valsts atbalsta jēdzienam Līguma izpratnē.
- (36) Būtībā Vācijas gadījums parādīja, ka ir nepieciešamas augstākas iemaksas, lai nodrošinātu, ka neizpildīto saistību risks (kā arī administratīvās izmaksas), visticamāk, tiktu segts: Vācijas shēmas paredz iemaksas robežās no 0,8 % līdz 1,5 % gadā atkarībā no saņēmēja kredītpējas.

(5) OV C 62, 11.3.2004., 2. lpp.

- (37) Ņemot vērā, ka Vācijas un Itālijas shēma ir līdzīga un izraisa vienādus jautājumus, Komisija ierosināja Itālijas varas iestādēm detalizēti izpētīt lēmumu, kas pieņemts Vācijas pavalstu garantiju shēmu gadījumā, kā jau minēts, īpaši tādēļ, ka Vācijas pavalstīs iepriekšējos gados jau darbojās vairākas garantiju shēmas kuģu būves nozarē. Tādējādi, kamēr Itālijas varas iestādes nespēj noteikt to iemaksas līmeni, kas nodrošinātu, ka garantiju shēma varētu kļūt "visticamāk, pašfinansējoša", Vācijas varas iestādēm bija plaši un ticami vēsturiski dati, uz kuriem pamatot savu novērtējumu ⁽⁶⁾.
- (38) Tādēļ Komisija sniedza Itālijai nekonfidenciālu Komisijas lēmuma kopiju par Vācijas pavalstu garantiju shēmām. Bez tam, kad Itālijas varas iestādes puda vēlmi saņemt sīkāku informāciju par Vācijas gadījumu no, ja ir iespējams, pašām Vācijas varas iestādēm, Komisija sniedza Itālijas varas iestādēm un to konsultantiem attiecīgo amatpersonu un konsultantu kontaktinformāciju.
- ii) Riska diferencēšanas neesamība
- (39) Turklāt Komisija uzskata, ka Fonds nav balstīts uz reālu risku izvērtējumu un līdz ar to, visticamāk, nebūs pašfinansējošs.
- (40) Komisijas rīcībā esošā informācija norāda, ka kuģu finansēšana ir nozare, kurā ir iespējams izvērtēt un noteikt cenu individuāliem riskiem, un izskatās, ka patiešām pastāv funkcionējošs tirgus gala finansējuma garantiju piešķiršanai kuģu būvei. Tāpēc, šķiet, ka tāda kuģu finansēšanas garantiju shēma, kurā visiem lietotājiem jāmaksā vienāda iemaksa un kas darbojas ar tādiem pašiem nosacījumiem un ierobežojumiem kā tirgus dalībnieki, visticamāk, nebūs pašfinansējoša. Tas ir tāpēc, ka maksāspējīgiem saņēmējiem (*rectius*, saņēmēji ar zemāku risku nekā vidējais) vienmēr būs iespējams atrast valsts sektora garantiju sniedzēju, kas vēlētos segt to risku ar zemākām iemaksām par vidējām. Kamēr sistēma nav obligāta, valsts iestāžu piedāvātā garantiju shēma paliks ar augstāku risku nekā vidējais, līdz ar to sistēmu finansēt adekvāti nevarēs.
- (41) Iesnigtā informācija norāda, ka Itālijas kuģu finansēšanas garantiju shēma paredz noteiktu iemaksu un ka shēmas izmantošana nav obligāta. Tajā pašā laikā Itālija apstiprina, ka ir iespējams izvērtēt atsevišķus riskus un ka pastāv tirgus, kurā sniedz šādas garantijas. Pamatojoties uz iepriekšminēto, aplūkojamā iemaksu garantiju sistēma nevar tikt uzskatīta par "visticamāk, pašfinansējošu".
- (42) Kā jau iepriekš ir minēts, 2004. gada 4. jūnija iesniegumā Itālijas varas iestādes tomēr izrādīja vēlmi pieņemt sistēmu, ar kuru dažādiem projektiem ar dažādiem riskiem tiktu piemērotas dažādas iemaksas. Tomēr šāda vēlme nekad nav pārvērsta konkrētā priekšlikumā. Jaunā sistēma minētajā vēstulē tika ieskicēta, bet kopš tā laika nav saņemta nekāda sīkāka informācija par tās darbību, kaut arī Itālijas varas iestādes tika informētas, ka Komisijas lēmuma pieņemšanai šim jautājumam ir izšķiroša nozīme.
- (43) Jebkurā gadījumā, pat ja tikai īsumā raksturotā sistēma būtu jāuzskata par atbilstošu reālam risku novērtējumam, zema ieteikto iemaksu līmenis (sk. iepriekš) joprojām norādītu, ka pasākums spēj sniegt ekonomiskas priekšrocības kuģu īpašniekiem, kas izmanto shēmu.
- iii) Administratīvās izmaksas
- (44) Itālijas varas iestādes nav sniegušas Komisijai ticamus un detalizētus aprēķinus par visām administratīvajām izmaksām, kas saistītas ar atbalsta shēmas plānošanu, izveidi un darbību. Itālijas varas iestādes neiesniedza papildu informāciju, lai gan Komisija to lūdza savā 2003. gada 30. aprīļa Lēmumā par procedūras uzsākšanu.
- (45) Turklāt Komisija uzskata, ka, ja iekasētās iemaksas var izrādīties nepietiekamas, lai segtu visus zaudējumus, kas rodas saistību neizpildes gadījumā, vēl jo vairāk pastāv risks, vai šādas iemaksas ir nepietiekamas, lai segtu arī visas administratīvās izmaksas.
- (46) Visbeidzot Itālijas varas iestādes informēja Komisiju, ka Likums ir atvēlējis un valsts ir piešķīrusi savā budžetā 258 228 449,54 EUR (500 miljardi LIT) Fonda darbībai. Tomēr nav paredzama šī kapitāla rentabilitāte.
- iv) Secinājumi
- (47) Noslēgumā var secināt, ka visi iepriekšminētie elementi liecina, ka Itālijas varas iestāžu ieteiktās iemaksas vai iemaksu robežas, šķiet, nevar nodrošināt shēmas pašfinansēšanos, kā arī segt visas administratīvās izmaksas. Tāpat shēmas nosacījumi nav balstīti uz reālu risku izvērtējumu. Attiecībā uz privātajiem investoriem pārbaude nav izturēta.

⁽⁶⁾ Jāatzīmē, ka kuģu būves tirgus ir globāls un ka kuģu būves finansēšana ir vismaz Eiropas līmenī. Tāpēc no Vācijas gadījuma var mācīties neatkarīgi no fakta, ka šeit izvērtētās shēmas neattiecas uz Itāliju.

- (48) Pamatojoties uz šo, Komisija uzskata, ka ieteiktais pasākums var sniegt ekonomiskas priekšrocības Fonda garantiju saņēmējiem.
- b) *Valsts līdzekļu iesaistīšana un pasākuma selektivitāte*
- (49) Skaidrs, ka ir iesaistīti valsts līdzekļi, ņemot vērā, ka aplūkojamais pasākums ir shēma, kura sniedz valsts garantijas, un ka finanšu līdzekļi tiks piešķirti no valsts budžeta. Ja valsts uzņemas finanšu risku un nepieprasa atbilstošu iemaksu no saņēmējiem, valsts garantijas faktiski var izrādīties valsts līdzekļu novirzīšana.
- (50) Ir acīmredzams, ka pasākums ir selektīvs, jo valsts garantijas var saņemt tikai tie kuģu būvētāji, kuri grasās veikt kuģu būvi vai pārbūvi Itālijas kuģu būvētavās (un kuri atbilst Itālijas tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem).
- c) *Konkurences izkropļošana un Kopienas iekšējās tirdzniecības ietekmēšana*
- (51) Fonda piešķirtie ekonomiskie atvieglojumi atsevišķiem uzņēmumiem var paši par sevi izkropļot konkurenci, ņemot vērā, ka valsts garantijas var veicināt šo uzņēmumu noteiktas darbības, kuras citādi tie neuzsāktu. Valsts piešķirtās garantijas, nesaņemot adekvātu atlīdzību no saņēmējiem, var sniegt šiem uzņēmumiem un Itālijas kuģu būves nozarei konkurētspējīgas priekšrocības salīdzinoši ar Eiropas un ārpus Eiropas konkurentiem, kas negūst ekonomisku labumu no līdzīgiem pasākumiem.
- (52) Kuģu būves nozares globālā tirgus ietvaros pastāv plaša iekšējā Kopienas tirdzniecība. Tādējādi aplūkojamais pasākums var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (53) Jāsecina, ka, tā kā visi 87. panta 1. punkta elementi tiek izpildīti, ieteiktais pasākums atbilst valsts atbalsta jēdzienam EK Līguma izpratnē.
- (54) 87. panta 2. un 3. punkts paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem atbalsts ir savietojams vai var tikt uzskatīts par savietojamu ar kopējo tirgu. Ar 89. pantu Padome tiek pilnvarota noteikt atbalsta kategorijas, kuras var būt savietojamas ar kopējo tirgu, pieņemot lēmumu par Komisijas priekšlikumu ar kvalificētu balsu vairākumu.
- (55) Paziņojuma laikā atbalstu kuģu būves nozarē regulēja Padomes Regula (EK) Nr. 1540/98 (1998. gada 29. jūnijs), ar ko nosaka jaunus noteikumus atbalstam kuģu būvei⁽⁷⁾ ("Kuģu būves regula"). Saskaņā ar kuģu būves regulu atbalsts šajā nozarē būtu pieļaujams tikai saskaņā ar nosacījumiem un mērķiem, kas noteikti šādā juridiskā instrumentā. Tāpat arī darbības atbalsts kuģu būves nozarē nav pieļaujams kuģu būves līgumiem, kas noslēgti pēc 2000. gada 31. decembra.
- (56) 2004. gada 1. janvārī spēkā stājās jaunās Pamatostādnēs valsts atbalstam kuģu būvei ("Kuģu būves nostādnes")⁽⁸⁾, kas apstiprināja jebkura darbības atbalsta aizliegumu šajā nozarē. Tātad tikai tāds atbalsts, kas atbilst pamatnostādnēs norādītajām prasībām un tajās noteiktajiem mērķiem, uzskatāms par savietojamu ar kopējo tirgu.
- (57) Saskaņā ar pašreizējām precedenta tiesībām⁽⁹⁾ un, ja vien pārejas noteikumos nav norādīts citādi, izsludināto valsts atbalstu jāizvērtē saistībā ar tā savietojamību saskaņā ar lēmuma pieņemšanas brīdī spēkā esošajiem noteikumiem. Līdz ar to mūsu gadījumā atbalsts ir izvērtējams saskaņā ar kuģu būves pamatnostādņēm.
- (58) Lēmums par procedūras uzsākšanu tika pieņemts, kad spēkā bija kuģu būves regula un tāpēc tas balstīts uz kuģu būves regulas nosacījumiem. Tomēr administratīvās procedūras atkārtota uzsākšana nav nepieciešama, jo divu secīgu tiesību aktu noteikumi būtiski neatšķiras. Šī prasība tiek pilnībā izpildīta apskatāmajā gadījumā⁽¹⁰⁾.
- (59) Kuģu būves pamatnostādnēs, kā arī kuģu būves regulā tieši vai netieši piešķirtais atbalsts ietver visa veida atbalstu kuģu būvētavām, kuģu īpašniekiem vai trešajām pusēm, kuriem ir pieejams atbalsts kuģu būvei vai kuģu pārbūvei kredītlīniju, garantiju vai nodokļu atvieglojumu veidā⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ OV L 202, 18.7.1998., 1. lpp.

⁽⁸⁾ Pamatnostādnēs valsts atbalstam kuģu būvei (2003/C 317/06) (OV C 317, 30.12.2003., 11. lpp.).

⁽⁹⁾ Sk. Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. novembra spriedumu lietā T-176/01, *Ferriere Nord SpA* pret Komisiju, it īpaši 134.–140. punktu.

⁽¹⁰⁾ Sk. arī iepriekšminēto lietu T-136/01, 74.–82. punktu.

⁽¹¹⁾ Sk. Padomes Regulas (EK) Nr. 1540/98 2. panta 2. punktu un Kuģu būves pamatnostādņu 11. punktu.

2. Atbalsta saderība

- (60) Attiecībā uz atbalsta savietojamību lēmums par procedūras uzsākšanu tika pieņemts, balstoties uz faktu, ka šāds darbības atbalsts saskaņā ar kuģu būves regulu ⁽¹²⁾ no 2001. gada 1. janvāra principā nav savietojams. Saskaņā ar kuģu būves pamatnostādņēm, kuras nepieļauj darbības atbalsta piešķiršanu, tas joprojām ir spēkā.
- (61) Lēmums par procedūras uzsākšanu vēl precīzāk izvērtēja atbalsta savietojamību attiecībā uz nosacījumiem par kredītlīnijām, kas piešķirtas trešajām pusēm kuģu būvei ⁽¹³⁾. Tas parādīja, ka, kaut arī pastāv noteikumi par garantijām ESAO Vienošanās un Nozaru vienošanās ietvaros, vienošanās nosacījumi saskaņā ar nozaru vienošanos attiecībā uz minimālajām iemaksām kuģiem nav piemērojami. Šis joprojām ir tāds gadījums ⁽¹⁴⁾.
- (62) Atbalsta izvērtējums attiecībā uz citiem kuģu būves regulas savietojamības nosacījumiem netika veikts, jo bija skaidri redzams, ka atbalsts nav slēgšanas atbalsts, glābšanas un pārstrukturēšanas atbalsts, inovāciju atbalsts, reģionālo investīciju atbalsts, pētniecības un attīstības atbalsts, vides atbalsts vai attīstības atbalsts. Tāpat ir acīmredzams, ka atbalsts nav vērstš šo mērķu sasniegšanai, pat ja kuģu būves pamatnostādņu nosacījumi dažos gadījumos nedaudz atšķiras. Tieši tāpat ir skaidrs, ka atbalsts nav domāts citu horizontālu mērķu sasniegšanai (apmācībai, nodarbinātībai, MVU veicināšanai), kuri šobrīd tiek atzīti saskaņā ar kuģu būves pamatnostādņēm.
- (63) Tāpat ir jāuzsver, ka Itālijas varas iestādes nekad nav argumentējušas, ka attiecīgais pasākums būtu uzskatāms par savietojamu atbalstu. Tādējādi tās nekad nav sniegušas Komisijai jebkādu informāciju, lai ļautu tai izlemt, vai šo atbalstu varētu iekļaut kā vienu no EK līguma 87. panta 1. punkta izņēmumiem vispārējam aizliegumam.
- (64) Ņemot vērā iepriekšminēto, Komisija uzskata, ka neviens no izņēmumiem attiecībā uz valsts atbalsta aizliegumu kuģu būves nozarē šajā gadījumā nav piemērojams un

līdz ar to ka Komisijas noteiktais pasākums kā atbilstošs valsts atbalstam nav savietojams ar kopējo tirgu.

VI. SECINĀJUMS

- (65) Saskaņā ar iepriekšminēto Komisija secina, ka garantiju shēma, kuru nodrošina *Fondo speciale di garanzia per il credito navale* atbilst valsts atbalstam, kas nav savietojams ar kopējo tirgu.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, kuru Itālija plāno ieviest kuģu finansēšanai, pamatojoties uz 1997. gada 31. jūlija Likuma Nr. 261 5. pantu, kas iekļauts 1998. gada 30. novembra Likuma Nr. 413 1. pantā, un Ministra 2000. gada 14. decembra rīkojumā, nav savietojams ar kopējo tirgu.

Līdz ar to atbalsts nav īstenojams.

2. pants

Itālija divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem, lai panāktu atbilstību lēmumam.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2005. gada 6. aprīlī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Neelie KROES

⁽¹²⁾ Sk. Padomes Regulas (EK) Nr. 1540/98 3. panta 1. punktu.

⁽¹³⁾ Sk. Padomes Regulas (EK) Nr. 1540/98 3. panta 4. punktu.

⁽¹⁴⁾ Sk. Kuģu būves pamatnostādņu 23. punktu, kurā ietverta atsauce uz tiem pašiem ESAO nosacījumiem, kā minēts lēmumā par procedūras uzsākšanu.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 4. septembris),

ar ko atsevišķiem būvizstrādājumiem izveido ārējās ugunsizturības klases attiecībā uz daudzslāņu metāla apšuvuma sendvičtipa jumtu paneļiem

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 3883)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/600/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 20. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Direktīvā 89/106/EEK paredzēts, ka, lai ņemtu vērā dažādus aizsardzības līmeņus būvdarbos valsts, reģiona vai vietējā līmenī, skaidrojošajos dokumentos nepieciešams ieviest dalījumu klasēs, kas atbilstu izstrādājumu tehniskajiem rādītājiem attiecībā uz katru pamatprasību. Šie dokumenti ir publicēti kā "Komisijas paziņojums par Direktīvas 89/106/EEK skaidrojošajiem dokumentiem ⁽²⁾."

(2) Attiecībā uz drošības pamatprasībām ugunsgrēka gadījumā skaidrojošajā dokumentā Nr. 2 ir uzskaitīti vairāki savstarpēji saistīti pasākumi, kas kopā definē dalībvalstīs dažādi izstrādājamo ugunsdrošības stratēģiju.

(3) Viens no šādiem skaidrojošajiem dokumentā Nr. 2 norādītajiem pasākumiem ir uguns un dūmu rašanās un izplatīšanās ierobežošana noteiktā platībā, ierobežojot būvizstrādājumu potenciālu veicināt ugunsgrēka tālāku izplatīšanos.

(4) Šīs ierobežošanas līmeni var izteikt tikai ar izstrādājumu dažāda līmeņa degamību to galīgajā pielietojumā.

(5) Panākot saskaņotu risinājumu, iedalījums klasēs tika noteikts Komisijas 2001. gada 21. augusta Lēmumā 2001/671/EK, ar ko izpilda Padomes Direktīvu 89/106/EEK attiecībā uz jumtu un jumtu segumu ārējās ugunsizturības klasifikāciju ⁽³⁾.

(6) Atsevišķiem būvizstrādājumiem ir nepieciešams izmantot Lēmumā 2001/671/EK noteikto klasifikāciju.

(7) Dažu jumtu un jumtu segumu ārējās ugunsizturības raksturlielumi saskaņā ar Lēmumā 2001/671/EK paredzēto klasifikāciju ir vispāratzīti un pietiekami labi zināmi ugunsdrošību reglamentējošām iestādēm dalībvalstīs, tādējādi to atbilstība šiem konkrētajiem raksturlielumiem nav jātestē.

(8) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Būvniecības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Būvizstrādājumi, kas atbilst visām ārējās ugunsizturības raksturlieluma prasībām un kas nav papildus jātestē, norādīti pielikumā.

2. pants

Konkrētās klases, kas jāpiemēro dažādiem būvizstrādājumiem saskaņā ar ārējās ugunsizturības klasifikāciju, kura pieņemta Lēmumā 2001/671/EK, ir norādītas šā lēmuma pielikumā.

⁽¹⁾ OV L 40, 11.2.1989., 12. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 62, 28.2.1994., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 235, 4.9.2001., 20. lpp.

3. pants

Ja vajadzīgs, izstrādājumus aplūko saistībā ar to galīgo pielietojumu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 4. septembrī

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks*
Günter VERHEUGEN

PIELIKUMS

Šā pielikuma tabulā ir uzskaitīti būvizstrādājumi, kas atbilst visām ārējās ugunsizturības raksturlieluma prasībām un kas nav papildus jātestē.

Tabula

DAUDZSLĀŅU METĀLA APŠUVUMA SENDVIČTIPA JUMTU PANEĻU ĀRĒJĀS UGUNSIKTURĪBAS KLASES

Izstrādājums ⁽¹⁾	Sīkāka informācija par izstrādājumu	Pildījuma materiāls ar minimālo blīvumu	Klase ⁽²⁾
Tērauda, nerūsošā tērauda vai alumīnija apšuvuma sendvičtipa jumtu paneļi	Atbilstoši EN 14509 ⁽¹⁾	poliuretāns (PUR) 35 kg/m ³ , vai	B _{ROOF} (t1)
		minerālvate (MW) (lameles) 80 kg/m ³ , vai	B _{ROOF} (t2)
		minerālvate (MW) (pilnā platumā) 110 kg/m ³	B _{ROOF} (t3)

⁽¹⁾ Paneļi ar profilētu ārējo metāla apšuvumu:

- tērauda un nerūsošā tērauda apšuvuma minimālais biezums 0,4 mm;
- alumīnija apšuvuma minimālais biezums 0,9 mm;
- katrā gareniskā savienojumā starp diviem paneļiem pārlaidums ar ārējo metāla apšuvumu, kas sniedzas pāri augšdaļai un vismaz 15 mm uz leju augšdaļas pretējā pusē, vai metāla pārsegs, kas pilnībā noslēdz savienojuma augšdaļu, vai reljefa vertikāla metāla šuve savienojuma garumā;
- katrā šķērssavienojumā starp diviem paneļiem pārlaidums ar ārējo metāla apšuvumu vismaz 75 mm;
- pārklājums pret laika apstākļu ietekmi ir no šķidrā veidā lietojamas PVH krāsas ar maksimālo nominālo sausas krāsas kārtas biezumu 0,200 mm, ar PCS ne vairāk kā 8,0 MJ/m² un maksimālo bezūdens masu 300 g/m²; vai jebkura plāna krāsas kārtiņa ar mazākiem rādītājiem, nekā minēts iepriekš;
- minimālā degamības klasifikācijas klase D-s3, d0 bez malu aizsardzības atbilstoši EN 13501-1;

⁽²⁾ Klase atbilstoši Lēmuma 2001/671/EK pielikuma tabulai.

Izmantotie saīsinājumi: PUR – poliuretāns; MW – minerālvate; PVC – polivinilhlorīds; PCS – bruto siltumietilpība.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 5. septembris)

par ārkārtas pasākumiem attiecībā uz neatļauto ģenētiski modificēto organismu "LL RICE 601" rīsu produktos

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 3932)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/601/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽¹⁾, jo īpaši tās 53. panta 2. punkta otro daļu,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību 4. panta 2. punktā un 16. panta 2. punktā noteikts, ka ģenētiski modificēta pārtika vai barība⁽²⁾ nav laižama Kopienas tirgū, ja vien tai nav pievienota atļauja, kas piešķirta saskaņā ar minēto Regulu. Regulas 4. panta 3. punktā un 16. panta 3. punktā noteikts, ka atļaujas ģenētiski modificētas pārtikas vai barības laišanai tirgū nevar piešķirt, ja vien nav atbilstoši un pietiekami pierādīts, ka tai nav kaitīgas iedarbības uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi, tā nemaldina patērētāju vai lietotāju un neatspējas no pārtikas vai barības, kuras aizstāšanai tā paredzēta, tādā mērā, ka tās normāla lietošana uzturā dzīvniekiem vai cilvēkiem uzturvielu ziņā būtu neizdevīga.

(2) Amerikas Savienoto Valstu iestādes 2006. gada 18. augustā informēja Komisiju, ka ASV tirgū noņemtajos tirdzniecībai domāto 2005. gada ražas gargaudu rīsu paraugos konstatēti rīsu produkti ("piesārņoti produkti"), kas piesārņoti ar ģenētiski modificētajiem t. s. "LL RICE 601" rīsiem, kurus nav atļauts laist Kopienas tirgū. Par produktu piesārņojumu ASV iestādēm 2006. gada 31. jūlijā ziņoja sabiedrība Bayer Crop Science, kas izstrādājusi ģenētiski modificētos rīsus "LL RICE 601".

Vēlāk ASV iestādes papildus informēja Komisiju, ka pagaidām neesot zināms, cik liels ir piegādes ķēdes piesārņojums un tobrīd neesot iespējams sniegt ziņas par varbūtēju piesārņojumu izvedumos uz Kopienu. Bez tam tās informēja Komisiju, ka arī ASV nav saņemta atļauja minēto produktu laišanai tirgū.

(3) Pasākumiem, kas nosakāmi attiecībā uz piesārņoto produktu iespējamo ieviešanu, būtu – neatkarīgi no dalībvalstu pienākuma veikt kontroli – jāveido visaptveroša, kopēja pieeja, kas ļautu veikt straujas, efektīvas darbības un izvairīties no stāvokļa atšķirīga traktējuma dažādās dalībvalstīs.

(4) Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantā paredzēta iespēja pieņemt attiecīgus Kopienas ārkārtas pasākumus attiecībā uz pārtiku un barību, kas ieviesta no trešās valsts, lai aizsargātu cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi, ja risku nevar pietiekami labi novērst ar pasākumiem, ko veic attiecīgās dalībvalstīs.

(5) Tā kā ģenētiski modificētie rīsi "LL RICE 601" nav atļauti ar Kopienas tiesību aktiem un tā kā var pieņemt, ka briesmas var radīt produkti, kas nav atļauti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003, kurā ievērots Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. pantā noteiktais piesardzības princips, pienākas noteikt ārkārtas pasākumus, lai novērstu piesārņoto produktu laišanu tirgū Kopienā.

(6) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 vispārējām prasībām tieši uzņēmējiem, kas iesaistīti pārtikas un barības apritē, pirmām kārtām ir jāgādā, lai pārtika vai barība, kas atrodas viņu pārziņā, atbilstu pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, un jāpārbauda minēto prasību izpilde. Tādēļ uzņēmējiem, kas atbild par pārtikas un barības pirmo laišanu tirgū, ir pienākums pierādīt, ka tajā nav piesārņoto produktu. Tālab šā lēmuma noteiktajos pasākumos jāiekļauj prasība, lai konkrētu ASV izcelsmes produktu sūtījumus laistu tirgū vienīgi tad, ja tiek iesniegts analīzes protokols, kurā pierādīts, ka produkti nav piesārņoti ar "LL RICE 601". Analīzes protokolam jābūt starptautiski atzītiem standartiem atbilstošas akreditētas laboratorijas izdotam.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 575/2006 (OV L 100, 8.4.2006., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

- (7) Lai sekmētu kontroli, visai tirgū laižamajai ģenētiski modificētajai pārtikai un barībai jāpiemēro validēta atklāšanas metode. *Bayer Crop Science* tika lūgta iesniegt "LL RICE 601" noteikšanas metodes un kontrolparaugus. Tā ir iesniegusi divas metodes, ko validējusi ASV Lauksaimniecības ministrijas *Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration (GIPSA)* sadarbībā ar Kopienas references laboratoriju, uz kuru norādīts Regulas (EK) Nr. 1829/2003 32. pantā.
- (8) Šā lēmuma noteiktajiem pasākumiem jābūt proporcionāliem un tie nedrīkst ierobežot tirdzniecību vairāk nekā nepieciešams, un tādēļ tiem jāaptver tikai tādi produkti, kuros iespējams piesārņojums ar "LL RICE 601" un kurus saskaņā ar saņemto informāciju Kopienā ievēd no ASV.
- (9) Lai gan Komisija ir izteikusi lūgumus, ASV iestādes nav spējušas garantēt, ka rīsu produktos, ko ievēd no ASV, nav "LL RICE 601".
- (10) Attiecībā uz lopbarības produktiem vai citiem pārtikas produktiem, uz kuriem neattiecas šā lēmuma noteiktie pasākumi, dalībvalstīm jāuzrauga to piesārņojums ar "LL RICE 601". Balstoties uz dalībvalstu sniegtajām ziņām, Komisija lems par attiecīgu pasākumu noteikšanu.
- (11) Lai provizoriski aizliegtu piesārņoto produktu laišanu tirgū, tika pieņemts Komisijas 2006. gada 23. augusta Lēmums 2006/578/EK par ārkārtas pasākumiem attiecībā uz neatļauto ģenētiski modificēto organismu "LL RICE 601" rīsu produktos ⁽¹⁾.
- (12) Šie pagaidu pasākumi ir jāapstiprina.
- (13) Tādēļ ir lietderīgi atcelt un nomainīt Lēmumu 2006/578/EK.
- (14) Šajā lēmumā noteiktie pasākumi sešu mēnešu laikā jāpārskata, lai lemtu, vai tie joprojām ir vajadzīgi.
- (15) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Darbības joma

Šis lēmums attiecas uz šādiem Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes produktiem:

Produkts	KN kods
lobīti (brūnie) rīsi, tvaicēti, gargaudu A	1006 20 15
lobīti (brūnie) rīsi, tvaicēti, gargaudu B	1006 20 17
lobīti (brūnie) rīsi, gargaudu A	1006 20 96
lobīti (brūnie) rīsi, gargaudu B	1006 20 98
daļēji slīpēti rīsi, tvaicēti, gargaudu A	1006 30 25
daļēji slīpēti rīsi, tvaicēti, gargaudu B	1006 30 27
daļēji slīpēti rīsi, gargaudu A	1006 30 46
daļēji slīpēti rīsi, gargaudu B	1006 30 48
pilnīgi noslīpēti rīsi, tvaicēti, gargaudu A	1006 30 65
pilnīgi noslīpēti rīsi, tvaicēti, gargaudu B	1006 30 67
pilnīgi noslīpēti rīsi, gargaudu A	1006 30 96
pilnīgi noslīpēti rīsi, gargaudu B	1006 30 98
šķelti rīsi (ja vien nav apliecinājuma, ka tie nav no gargaudu rīsiem)	1006 40 00

2. pants

Nosacījumi pirmajai laišanai tirgū

Pirmoreiz laist tirgū 1. pantā minētos produktus dalībvalstis ļauj vienīgi tad, ja sūtījumam pievienots oriģināls analīzes protokols, kas balstīts uz piemērotu un validētu modificētu rīsu "LL RICE 601" atklāšanas metodi un ko izdevusi akreditēta laboratorija, pierāda, ka produktā nav ģenētiski modificēto rīsu "LL RICE 601".

Jā 1. pantā minēto produktu sūtījums ir sadalīts daļās, katrai sadalītā sūtījuma daļai ir jāpievieno analīzes protokola apliecināta kopija.

⁽¹⁾ OV L 230, 24.8.2006., 8. lpp.

Ja trūkst 1. pantā minētā analīzes protokola, Kopienā reģistrētais uzņēmējs, kurš atbild par produkta pirmo laišanu tirgū, liek 1. pantā minētos produktus pārbaudīt, lai pierādītu, ka tajos nav ģenētiski modificēto rīsu "LL RICE 601". Līdz analīzes protokola saņemšanai sūtījums nav laižams Kopienas tirgū.

Dalībvalstis informē Komisiju par pozitīviem (nelabvēlīgiem) rezultātiem, izmantojot Pārtikas un barības ātrās reaģēšanas sistēmu.

3. pants

Citi kontroles pasākumi

Ar 1. pantā minētajiem produktiem, kas jau ir tirgū, dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, ieskaitot paraugu ņemšanu izlases kārtā un analīzi, lai pārlicinātos, ka tajos nav ģenētiski modificēto rīsu "LL RICE 601". Tās informē Komisiju par pozitīviem (nelabvēlīgiem) rezultātiem, izmantojot Pārtikas un barības ātrās reaģēšanas sistēmu.

4. pants

Piesārņotie sūtījumi

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu 1. pantā minēto produktu, kuru sastāvā konstatēti ģenētiski modificētie rīsi "LL RICE 601", nonākšanu tirgū.

5. pants

Izmaksu segšana

Dalībvalstis gādā par to, lai 2. un 4. panta īstenošanas radītās izmaksas segtu uzņēmēji, kas atbild par pirmo laišanu tirgū.

6. pants

Pasākumu pārskatīšana

Šā lēmuma noteiktie pasākumi pārskatāmi ne vēlāk kā līdz 2007. gada 28. februārim.

7. pants

Atcelšana

Lēmums 2006/578/EK tiek atcelts.

8. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 5. septembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU